

RUH MADDE

C. 5, Sayı: 60 Ocak 1965
Cemiyet adına Sahip ve
Mes'ul Müdür
SUAT TAHSUĞ

Hazırlayanlar :

Dr. Ata Atalay
Feridun Tepeköy
Erol Haras
Ergün Arıkdal
Afif Yesari
Salih Öge
Erol Sevil
Azime N.
Enver Ölçerman
Mehmet Sancar
Çetin Salkök
Ali Erman
Suvar Köseraif

İdarehane ve Cemiyet binası
Taksim, Sıraselviler, Billûrcu
Çıkmazı Sümbül Apt. No. 14/2
(Otel Santral Sokağı)

Dizgi ve Baskı :
Baha Matbaası

Kapak Baskı :
Karadeniz Matbaası

Abone ücreti
Yıllık 18 Lira
6 aylık 9 Lira

**Haberleşme, Abone ve
Havale adresi :**
RUH ve MADDE
P. K. 1157 . İstanbul

RUH ve MADDE'den Sevgili Okuyucularına

Ruh ve Madde bu sayısıyla beşinci cildini tamamlamış bulunuyor. İnandığı yolda sizlere faydalı olabilmek ve gayesini asla değiştirmemek bu mecmuaya nasib olmuştur kanaatindeyiz.

Her canlı gibi Ruh ve Madde de yaşamak için gelişmeye mecburdur. Ve bu mecmuanın hayatiyeti, biz çıkarılanlarla siz okuyanlar arasında bir münasebetten doğduğuna göre bizim verdiklerimizle iktifa etmeyip bizden talepte bulunun.. Bu nasıl olacaktır?

Ruhsal olaylar anketimize iştirak ediniz.. Karşılaştığımız ruhsal olayları bize bildirin ve yarışmamıza iştirak edin.. Bu yarışma için 500 kelimeyi geçmeyen daktilo edilmiş ve aralıklı yazılmış metinlerinizi bize yollayın. «Mukadderat ve İcabat Problemleri» nde sorulan suallere cevaplar veriniz.

Mecmuamızın, Cemiyetimizin bilgi ve prensiplerine göre çıkarıldığı aşikârdır. Bilgi alış verişinde de en önemli husus cehit ve talebdır. Cehitlerin ve isteklerin arttığı nisbette bilgi kazancımız da artacaktır. Bu hepimiz için böyledir.

Bizim inandığımız bilgi, tatbikatı olan bilgidir. Dolayısıyla her öğrenilen, her benimsenen, ferde bir mes'uliyet yükler. Bu da inandığı fikrin duyurulması, başka kişilerin de aynı bilgilerden istifade ettirilmesi demektir.

Bu duyurulma, hiç bir ferde «bu böyledir ve bundan başka bir şey olamaz!» demek değil, yolunu arayanlara, sizin kendi yolunuzu göstermenizdir. Yoksa her varlık kendi şartlarına uygun bir tekâmül içindedir. Ve realitesi içinde memnun ve mes'ut da olabilir. Bu yoldan onu ayırmak için zorlamak da kimsenin hakkı değildir.

Şu halde ileriki günlerde bizler için ne olacağı şimdiden bellidir diyebiliriz.. Birlikte yapacağımız cehdin tam karşılığını, ne eksik ne de fazla, alacağız. Aldıklarımızı veremezsek de, mes'uliyet omuzlarımızdadır..

NOEL NEDİR?

«Plain Truth» dan

Tercüme eden: Erol SEVİL

BU BİR PUTPEREST FESTİVALİDİR

Hıristiyanlar, sadece Noel'in hıristiyan bayramlarının en büyüğü olduğunu kabul ederler. Hiç bir soru sormadan bu bayramın İncil ve Ahdı Atik (Tevrat) prensiplerine uygun olarak kutlanması icab ettiğini sanırlar. Hazreti İsanın Aralık 25 de doğduğunu kabul ederler. Kâhinler tarafından İsayaya takdim edilen hediyelerden dolayı hediye mübadelesinin gerekli olduğunu zannederler.

Christmas, yani Noel eski güneş ilâhının, yani bütün mukaddes kitaplarda məkruh bir ibadet olarak addedilen Baalizm'in Roma Katolik Kilisesine sokulmuş bir şeklidir. Şayanı hayret olan husus, bu festivalin (yani dini bayramın) ne İsanın havarileri, ne de diğer resuller, bilhassa Paulus tarafından kabul edilmiş olduğudur.

İsa'nın Aralık 25 de doğduğu hususu (Timoteos II 4/4 te yazılı olduğu gibi) dünyayı son zamanlarda aldatacağını önceden bildirmiş olduğu muhtelif efsanelerden biridir.

Noel aslında İsanın doğum günü değildir. Bu bayram İsanın orijinal hıristiyan doktrininde kat'iyen mevcut değildir; aksine Babil'den yayılan ve halen dünyada kitap ehlinin dine uygun olduğunu iddia ettikleri bir çok putperest an'anelerin birinden başka bir şey değildir. Ne olursa olsun acaba bu bayramı kutlamak ve eşe dosta hediye vermek doğru mudur? Bunu ilerde göreceğiz.

İSA 25 ARALIKTA DOĞMAMIŞTIR

Bunun isbatı aşağıdadır. İsa ne zaman doğmuştur?

İsa kış mevsiminde bile doğmamıştı. İsa doğduğu zaman «çayırlarda kalan çobanlar geceleri sürülerine bakıyorlardı. (Luka 2/8). Bu, Aralık ayında, o zaman çok

Noel'in menşei nedir? Bu kadar popüler olan ve bilhassa hıristiyanlık âleminin İsa'nın doğum yıldönümü olarak kabul ettikleri bu gün acaba nereden gelmektedir? Geniş kütleli propagandaların fertleri erittiği ve düşünme kabiliyetlerini ortadan kaldırdığı aşamamızda, Noelin bu dini görünen menşeinin nereden geldiğini acaba kaç kişi sormaktadır?

serin ve hatta soğuk olan Filistinde olmazdı. Çobanlar sürülerini Ekim 15 ten daha erken tarihe kadar ağıla toplarlardı. O zamanlar iklimin böyle serin olması (Süleyman'ın Neşideleri 2/11, Ezra 10/9 ve 13) de belirtmiştir. Adam Clarke tefsiri, Cilt V. s. 386 da, yahudilerin eski an'anelerinden anlaşıldığı üzere, Fıstık bayramına yakın bir tarihte (ilk bahar başlangıcı) sürülerin otlığa çıkarıldığı ve ilk yağmurun başladığı tarihte (yani ekimde) ağıla alındığı yazılıdır.

Bu otorite, şöyle devam etmektedir : «Koyunlar dışarıda olduğu sürece çobanlar gece ve gündüz onlara bakarlardı. Bütün yaz dışarıda kalan koyunlar, Marchesvan (Ekim-Kasım arası bir ay) ayına kadar otlakta kalırlardı. Bundan dolayı koyunların otlakta otladığı bu sırada İsa peygamberin doğmuş olması keyfiyeti yanlış bir iddiadır. Koyunların gece tarlada otlatılması kronolojik bir hadisedir, yani muayyen bir zaman aralığı içinde cereyan eder...»

Herhangi bir ansiklopedi ve hatta Katolik ansiklopedisi dahi İsanın 25 Aralıkta doğmadığını açıkça söyler. İsanın kat'i doğum tarihi tamamen MEÇHULDÜR. Bunu bütün otoriteler de tasdik etmektedirler. Eğer sütunlarımız müsait olsa idi size İsanın tam doğum zamanının son baharın ilk ayları — muhtemelen Eylül ayında — olduğu hakkında Mukaddes Kitap

larda bir çok ayetlerin mevcut olduğu gösterilebilirdi. Bu, Fısıh ayından 6 ay sonradır.

Eğer yukarı, İsanın doğum yılını bildirmek ve kutlanmasını isteseydi, tam doğum tarihini bizden saklamak lüzumunu görmezdi.

ANSİKLOPEDİLERİN BU HUSUSTAKİ MALUMATI :

Ne İncil'de, ne de ondan önce gelen Tevrat'ta Noel'in kutlanması için bir tek kelime dahi mevcut değildir. I. asrın hakiki hıristiyanları İsanın asli şakirtlerinin, Yukarısının bilhassa Paulus, Petrus ve diğerleri vasıtasıyla verdiği gerçek talimatlarını takib ederek asla bu bayramı kutlamamışlardır. Yukarısının vermiş olduğu kitaplarda, bunun kutlanması için bir **TEK SELAHİYETTAR İBARE** dahi mevcut değildir.

Bu bayram, yukarıda da gördüğümüz gibi Roma katolik kilisesi vasıtasıyla daha sonraki hıristiyanlara intikal ettiği için bu hususta salâhiyet sahibi katolik ansiklopedisinin ne dediğine bakalım:

«Noel bayramı hıristiyan cemaatinin ilk festivallerinden biri değildi. Bunun Mısırdan geldiğine dair emareler mevcuttur.» «Bütün eski putperest an'aneleri simetrik Noel civarında kutlanırdı» ayrıca, «sadece günahkârlar, fakat salihler değil, yaş günlerini kutlarlar» denmektedir.

Encyclopedia Britannica (İngiliz Ansiklopedisi) da Noel'in ilk hıristiyanlığın festivallerinden olmadığı, İsa mesih veya resulleri tarafından tesis edilmiş bir dini ayin olmadığını ve mukaddes kitaplara dayanmayan bir an'ane olduğunu ileri sürmektedir. Encyclopedia Americana da aşağı yukarı aynı hususları tekrarlar.

BU PUTPEREST AN'ANE NASIL HIRİSTİYAN CEMAATİNE GİRMİŞTİR?

Yukarıda söylediklerimiz ve diğer tarihî deliller bu adetin İsanın doğumundan sonra ilk 2.3 yüz sene tatbik edilmediğini ve ancak 4. yüzyılda Roma katolik kilisesi vasıtasıyla kabul ettirildiğini göster-

mektedir. Ancak 5. asırda bu resmi bir bayram olarak kabul edilmiştir.

Pekâlâ, bu putperest adet nasıl hıristiyanlığa girmiştir?

Schaff - Herzog Ansiklopedisi «Noel» hakkındaki makalesinde şunları söyler :

«Bu bayramın putperest Brumalia (Aralık 25) ve Saturnalia (17-24 Aralık) ile ne derecede alakası olduğu belli değildir. Bu bayramlardan sonuncusu senenin en kısa gününü ve yeni güneşi kutlar. Bu bayramlar halkın kafasında öyle yer etmişti ki hıristiyanlığın gelişi ile dahi bunları kaldırmak mümkün olamamıştır. Bu gürültülü ve patırtılı festivaller halkın çok hoşuna gitmekteydi. Hakiki muallimler hem Garpta hem de Şarkta bu rezilane festivallerin İsanın doğum yılı olarak kabulünü şiddetle protesto etmişler ve hatta Mezopotamya hıristiyanları garptekilerin bu putperestlik ve güneşe tapmalarını hıristiyanlık olarak kabullenmelerini kuvvetle tel'in etmişlerdi.»

Roma, putperest bir memleketti. 4 üncü asra kadar hıristiyanlar azınlıkta olup takibe uğruyorlardı. Fakat İmparator Konstantin şeklen hıristiyanlığı kabul etmekle beraber, bu dini putperest an'anelerle karıştırarak bir devlet dini ortaya çıkarmıştı. Böylece yumuşatılan ve halkın sevebileceği bir hale dejenere edilen İsanın doktrini yüzbinlerle halk tarafından kabul edilmeye başlandı. Fakat bu insanlar putperest bir muhitte büyümüşlerdi. Bu yüzden, 25 Aralıktaki festival, gürültü, patırtı ve orjileri (sefahat alemleri) ile hoşlarına gidiyordu. Bunu feda etmeye hiç niyetleri yoktu.

Yukarıdaki ansiklopedideki makale Konstantin'in gene Romaya giren putperest Manişeizm ve Mitraizmin tesiri altında kalarak bu günü _ yani GÜNEŞ İLAHININ DOĞUM GÜNÜNÜ . MESİH'in doğum günü olarak kabul etmesi çok diplomatça bir hareketti. Böylece de onlar bunu bir bahane olarak kabul etmişlerdi.

Gene Britannica'da: «Bazı Latinler M.S. 354 ten itibaren bu yıl dönümünü 6 (Devamı 33. sayfa)

Az değil öz okuyunuz

Varlık: KADRI

14 Ağustos 1952

Bir kudret menbaından çıktığı kıymetten çok farklı olarak gittiği yerde kendi tezahürünü gösterir. Geçtiği mıntıkânın o kudrete verdiği tesirlerin derecesine göre şekil değiştirerek, hatta mânâsında bile mühim farklar meydana getirerek kudretini açığa vurur. Bunun geliş maksadı ve bırakmak istediği tesir malûm olmadıkça, elde edilen neticeden bir fikir istihsalı esaslı olarak mümkün olmaz.

Elinize geçen her kıymetin sebebi ve onun üzerinizdeki müessiriyet derecesini daima tetkik ederek istifadenizi kontrol etmeniz lâzımdır.

Bir kuvvetin herkes üzerindeki aksi tesiri birbirine uymadığına göre bunun, güzelliği ve edilen istifadeye bağlı kalacağı tabiidir. Siz kendi ihtiyaçlarınızı nazarı itibare alarak, elinizdeki imkânlara nazaran bunu telâfiye gayret sarfetmeniz ve lüzum oldukça değerli olanlarıyla kendinizi takviye etmeniz gerek.

Ne gibi bir ihtiyaç karşısında bulunuyor ve bunu kendi kuvvet ve kudretinizle temine muvaffak olamıyorsanız, aramak ve yardım istemek zorundasınız.

Söylenmedik söz, tekrarlanmadık nasihat mı kaldı? Okunmak değil düşünmek lâzım. Her sözün mânâsı ilk anda başka tesir bırakarak geçer. Düşünce ilerledikçe mânâ değişir, zaman geçtikçe müessiriyeti artar.

Bir tebliğde aldığınız mânâdan ziyade intibah düşününüz. Sizde bıraktığı eser, sizi sürüklediği yerdeki güzellik, içinizdeki huzur, kalbinizdeki teessür, acıma hissi, şefkat arzusu, baka iştiyakı, sevgililer hasreti, tecessüs sevki, ölüm kaygusu, ayrılış acısı, hataların tekerrürü, azmin noksanlığı, cesaretinizin kırıklığı mıdır? Hangi kısma ait bir tesir içindesiniz. ona ait olan tebliğleri bir daha okuyunuz. Bakalım derdinize derman, isteklerinize ferman

mi? Böyle ise, unutmuş olduklarımız ruhunda harekete geçirmiş, halâsını teshil etmiş, değilse noksanını anlamış, ona yetecek bir cevabı muhakkak bulmak lüzumunu duymuşsunuzdur. Eksik keşfedilirse telâfisi kolay. Bilinmeyen derde şifa muhaldir.

Heyecanını düşün. Seni bir tebliğde coşturan kısımlar nelerdir? O kısımlar senin geçmiş dertlerinin kıymetleri, çektiğin acıların zinetleri, yaptığın azmin himmetleridir. Tekrarla onları ki, gönlün sad, geçmiş iyi günler gönlünde yad edilmiş olsun.

Uzanamadığın nimetlere hasret duyuyorsan bunlar varlıklara bahşedilecek hedivelerdir. Hasretin devamsız, kararın sebatsız oldukça eline geçmemesi de imkânsızdır. Üzüntün boş, gönlün hoş olsun. Bunları da ara. O nimetleri sık sık an ki ruhundaki yeri kuvvetli, bulunması kolay olsun.

Bir vakadan mülhem olarak ruhunda bir aksi tesir hasıl olduysa, ona ait hadiselerle meşgul ol. Ona benzerlerini ara ve bul. Sende ona benzer eserleri topla, bir külliyyat yap.

Ormanda kendini çocuğuna feda eden anne mi, içinizden birini tehyic ediyor. Onun daha ne güzelleri, ne cana müessirleri, ne göz yaşartanları vardır. Bulunuz onları da.

Hele bir de kendi ruhunuzu böyle deneyiniz.

Elinizdekileri içinizin aynasına bu zaviyeye getirerek akis ettiriniz. Kendinizi tanımak için bir miyannız olur. Başkalarında bu da yok. Herkes böyle ruhuna müessir olacak nimeti nasıl bulur?

Büyük kitaplardaki büyük sözlerin ruha akis eden kıymetleri onları heyecana getirir ve ondan aldıkları ilhamla dirilirler. Bir şeyler görmek, bir iş yapmak için çırpınırlar, fakat o kadar kudrete her ruh

tahammül edemez. Düz yolda yürümeği bilmedikçe, dik yamağa gidilmez.

Bir kudret menbaından çıktığı gibi aynı hızla esseydi, ona hedef olanı mahv ederdi. Muhiti çöle dönerdi. Elinizdeki kıymetler tasfiye edilmiş, ruhunuza uygun

hali bulmuş, size nasib bu imiş ki, bu mazhariyete ermişsiniz.

Az değil öz okuyunuz. Bütün mevcudiyetinizle bunlara layık olmağa çalışınız ki istifadeniz artsın, emelim tahakkuk etsin, Allah mesud etsin.

DAMLALAR

Ekimin sonunda üç tane lise son sınıf felsefe kitabına göz gezdirmiştim. Aşağıdaki parçaların, çoğunu zaten biliyor olsanız da, gene de bir daha okumaktan zevk alırsınız umuduyla seçtim.

Bulutlar birbirlerine benzeseler de her birinin şekillenışı farklıdır. Ama yüzüne yolladıkları suyun tek adı vardır: yağmur.

— Suvar Köseraif —

«Vicdan, ahlâki kıymetler hakkındaki şuurumuzdur.»

— İhsan Kongar —

«Şuur, vicdanımızın sesini daha açık ve net bir şekilde duyuran vasıtaadır.»

— Lütfi Öztabağ —

— VICDAN İÇİN —

«Ey ilahi içgüdü, iyi ile kötüyü ayıran sensin! Sen olmasan insanlığı hissedemiyecektim.»

— J. J. Rousseau —

«İnsanın ruhu ile ilgilenmesi için vakit ne çok erken ne de çok geçtir.»

— Epikuros —

«Güzellik, bir bütünde o bütünü vücuda getiren kısımların birbirine uygun olmasıdır.»

— Aristoteles —

«Ne zaman ve nerede söyleyemem, fakat gelecek bir günde ispat edilecektir ki insan ruhu daha dünyadayken diğer bir dünyada yaşayanlarla kesintisiz bir ilişki halindedir, ve basit şahsiyetinin haberi olmaksızın insan ruhu bu varlıklara tesir edip, onlardan tesir alır.»

— Immanuel Kant —

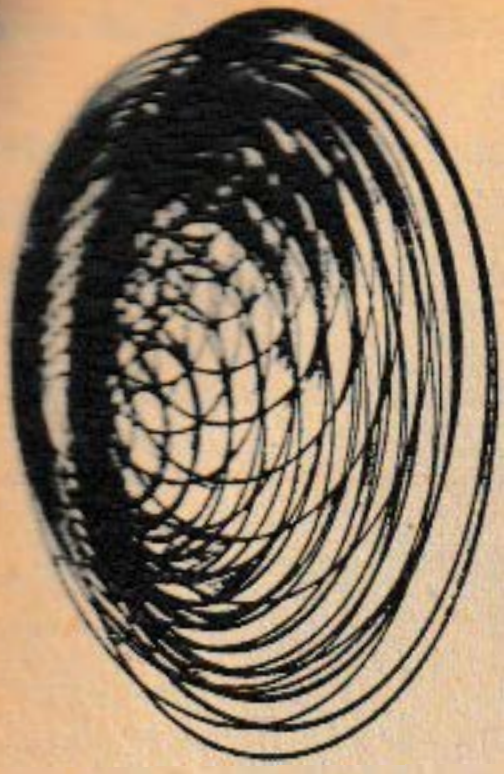
«Ben ahlâki mükemmelleştirmek için gönderildim.»

— Hz. Muhammed —

«Kâinat, aşkın, sevmek ihtiyacının gözle görülen ve elle tutulan tarafıdır. Kâinattaki bütün varlıklar bu yaratıcı heyecanın sonuçlarıdır.»

— Henri Bergson —

Modern İlimde Dördüncü Buut

(Geçen Sayıdan devam)

— III —

Acaba dört buutlu mekândan, üç buutlu mekân nasıl görünür? İkisi arasındaki münasebet nedir? Böyle bir mütaleayı biz matematik analogi yoluyla mükemmel ve kat'iyetle yapabiliriz.

Fakat biz, hiç bir zaman kendimizi dört buutlu mekânda tasavvur edemeyiz. Dolayısıyla oradan üç buutlu mekânın temasında bulunamayız. Bu imkânsızlığa rağmen biz, daha basit bir metod ile müşahademizi yapabiliriz. Metodumuzun esası gene analogik bir mantığa dayanmaktadır.

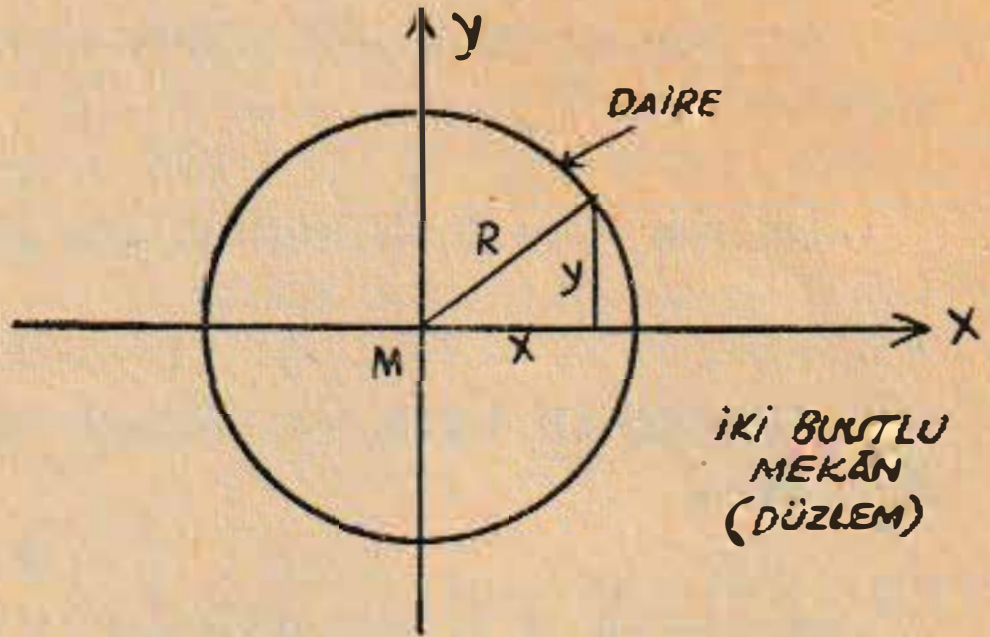
Diyebiliriz ki, biz üç buutlu bir mekân içinde bulunuyoruz. Bu mekân içinden iki buutlu bir mekânı pek âlâ müşahade etmemiz kabildir. «İki buutlu bir alemin ben şu tarzda görüyor isem şu hale göre dört buutlu alemde - analogik olarak - üç buutlu alem içinde bulunan beni şu tarzda görecektir.» denebilir.

Böyle bir analogiyi tesis etmek gayet kolaydır. Ayrıca matematik nokta nazarıdan da hiç bir tehlikesi yoktur. Esasen, fizikte daha dört buutlu alemin varlığı keşfedilmezden önce matematikçiler, değil dört buutlu alem, n buutlu (sonsuz sayıda) mekânların geometrisini bile kurmuşlardır. Ve bunu da gayet rahat yapabilmişlerdi. Çünkü, matematik zaten operasyon yaptığı şeylerin mevcut olup olmadığını düşünmez bile. Matematikte tarif edildiği gibi ne bir nokta kâinatta mevcuttur, ne bir eğri ve ne de bir yüz...

Bununla beraber matematikte gayet lojik operasyonlar ortaya çıkmakta ve dolayısıyla matematiğe en kat'i bir ilim nazariyle bakılmaktadır.

İki buutlu bir mekânı ele alalım. Meselâ bir tahta düzlemini iki buutlu bir mekân olarak düşünebiliriz.

Bu düzlem üzerinde bir merkez seçelim (Şekil: 1). Bu merkezden aynı uzaklıkta bulunan (meselâ R uzaklığında) noktaların geometrik mahallini araştıralım. Biz bu düzlemde - yani iki buutlu mekânda - bulunmak şartıyla bir nok-

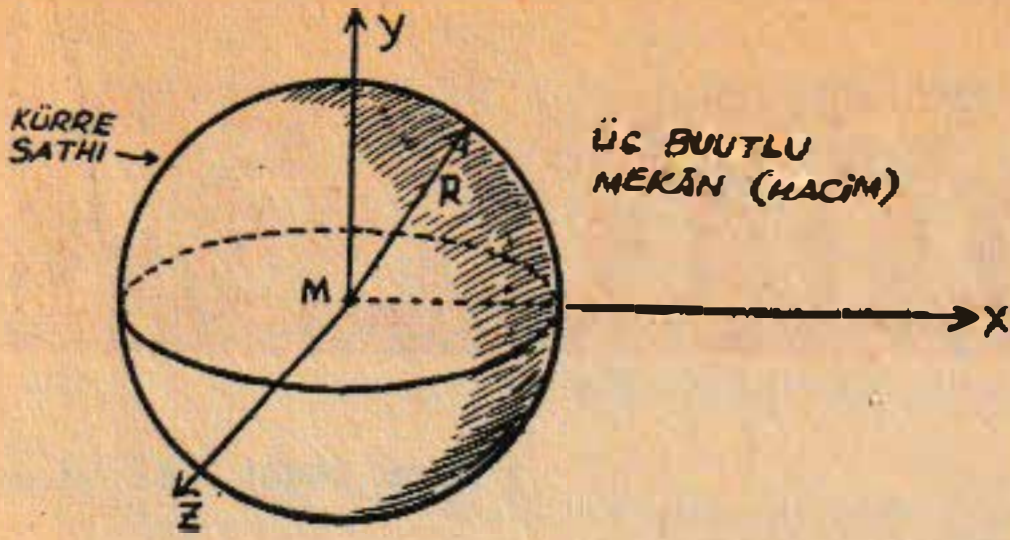

(Şekil : 1)

ta olan aynı uzaklıkta bulunan noktaların geometrik yerini tayin edebiliriz. Eğer uzaklıklardan biri x , diğeri y ise; Pisagor teoremine göre :

$$x^2 + y^2 = R^2$$

münasebeti caridir. Burada R seçilmiş sabit bir büyüklüktür. Demek ki, iki buutlu

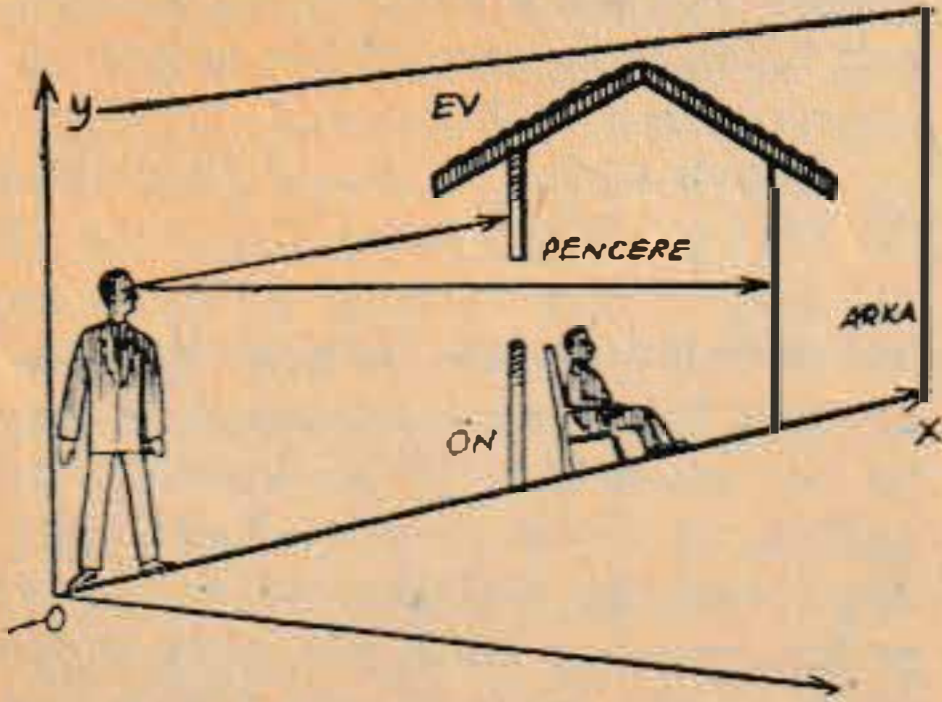

(Şekil : 2)

bir mekân üzerinde, aynı bir noktadan eşit uzaklıktaki noktaların geometrik yeri bir DAİRE olmaktadır.

İki buutlu mekân için yaptığımız bu işlemi biz, benzer tarzda üç buutlu mekân için de yapabiliriz. Bu takdirde tahta düzlemine dik olan bir Z ekseni seçmemiz ve çizmemiz icabedecektir (Şekil: 2).

Kolayca anlaşılacağı gibi, M noktasından aynı uzaklıkta bulunacak noktaların teşkil edecekleri geometrik şekil bir küre yüzeyidir.

(Şekil : 3)

Bu küre yüzeyinin denklemi ise:

$$x^2 + y^2 + z^2 = R^2$$

Matematikçi işi daha da fazla şümülendirerek der ki: «Ben şimdi dört buutlu bir mekânı ister tasavvur edeyim ister edemiyeyim, böyle bir mekânda bir noktadan birbirine dört tane dik çizgi çizilebilir. Ve aynı mülâhazalarla bu birbirine

dik dört eksene bir O noktasından aynı uzaklıkta bulunan noktaların geometrik yerini de bulabiliriz.

Benzer şekilde denklemini şöyle ifade edebiliriz :

$$x^2 + y^2 + z^2 + t^2 = R^2$$

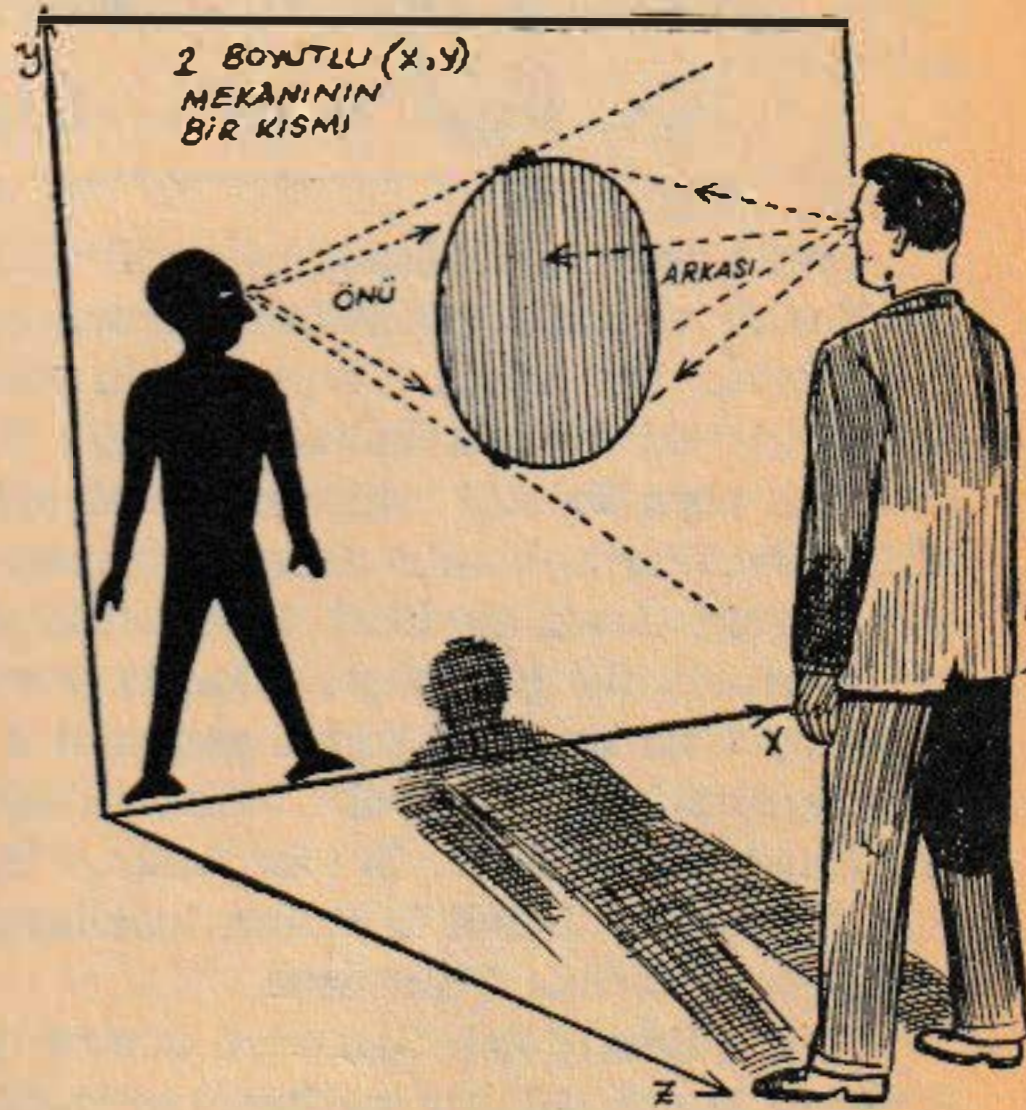
Aynı şekilde hareket etmek suretiyle matematikte dört buutlu değil, hatta n buutlu mekânların geometrisi de bulunmuş olur.

Dört buutlu mekânın geometrisi, matematikçiler tarafından tesbit edildikten sonra fizik ilmi de, kendi üzerine katlanmış üç buutlu mekânın, dört buutlu bir mekân içersinde bulunduğunu ispatlar.

Bittabi burada R nin yerine madde kâinatının yarı çapını koymak icabedecektir.

Şimdi yukarıda anlattıklarımızı misallerle izah edelim.

Biz, üç buutlu bir mekân içinde yaşıyoruz. Diyelim ki, mekânımızın kapsadığı iki buutlu bir mekân içinde, yaşayan varlıklar bulunsun (Şekil: 3). İki buutlu mekânda yaşadığını tasavvur ettiğimiz insanın bir haomi yoktur. Bu, adeta tahta

(Şekil : 4)

(Devamı 35. Sayfada)

DÜYÜK VAZİFELİLER DUTUK VAZİFELİLER

(Geçen Sayıdan devam)

Yazan: Suat TAHSUĞ

Eski İran düşüncesine göre dünya tarihi, her birine bir peygamberin baktığı bir sıra inkılap safhasıdır. Her peygamberin 1000 senelik saltanatı vardır. Ve Hürmüz'ün (Asıl Gerçek) saltanatını hazırlayan badi-seler zinciri bu muhtelif devrelerden teşekkül eder. Devirler sona erip de bu inkılaplar devresi tamamlanınca nihai cennet gelecektir. O zaman insanlar mes'ut yaşayacaklar; arz bir ova gibi olacak; bütün insanlar için tek bir lisan, tek bir kanun, tek bir idare olacaktır. Fakat bu yüksek noktaya varıştan önce korkunç felâketler vuku bulacaktır. İran şeytani Dahhak, kendini bağlayan zincirleri koparak dünyanın üstüne çullanacaktır. İnsanları teselli etmek ve insanlığın son yükselişini hazırlamak üzere iki peygamber gelecektir.

«İsanın Hayatı, E. Renan - sf. 40»

Geçen yazımızda İsadın önceki yılların Yunan ve Latin dünyasını anlatmaya çalışmıştık. Bu arada, siyasi bakımdan Roma idaresi altında bulunan küçük bir topluluk olan Yahudi dünyası ne alemde idi? Yahudilerin, hemen İsanın doğumundan önceki siyasi ve fikri durumuna işaret etmeden, ilk görünüşte o kadar ehemmiyetsiz olan bu topluluğun, zamanın bir fikir kutbu halinde nasıl belirebildiğini anlatmamız icab eder. Biz bu izahı, «Büyük İnisiyeler» isimli kitaptan kısaltarak nakletmeyi faydalı buluyoruz.

... Jul Sezarı ilah ilan eden Roma, zaferinden sonra sefahat ve hayasızlığı gün ışığına çıkarabiliyordu. Cinayetleri ve rezaletleri ile. Bu, Mark Antuan ile Kleonatra'nın şehvetengiz karşılaşması ile başlar,

Messalin'in rezaletleri, ve Neron'un cinnet ve vahşeti ile nihayete erer. Üstün kıymetlerin alaya alınıp şehvanileştirilmesi ile başlayıp, vahşi hayvanların imanları yüzünden mahkûm edilen kadınlara saldırdığını seyreden yirmin bin seyircinin alkışladığı sirklerde sona erer.

Mamafih, Roma tarafından boyunduruk altına alınan milletlerden bir tanesi, yani yahudilerin dehası, Romanınkinin tamamen aksi idi. İç kavgaları ile yıpranmış, üç yüz yıl esir kalmış bu milletin sarılmaz imanı nereden geliyordu? Niçin bu mağlub millet Yunan dekadansı ve Roma sefahati karşısında baş kaldırıyordu? Ayağını gırtlığına basan galiplerin düşüşünden ve kendisi kalkmamak üzere batacak halde iken, meçhul bir «nihai zafer» den nasıl bahsedebilirdi?

Çünkü onda büyük bir fikir yaşıyordu. Bu fikri onlara Musa aşlamıştı. Yeşu'nun idaresi altında oniki kabile şu yazıyı hakkettikleri bir taş dikmişlerdi: «Bu, Yehovanın Tek Tanrı olduğuna dair aramızda bir şehadettir.» Musa, insanlığın istikbalinin bu fikrin zaferine bağlı bulunduğunu biliyordu. Bunu muhafaza etmek için şeriatı yazmıştı. Altın bir Arş yapmıştı. Çölün göçebe bir kabilesini tahrik etmişti. Bu fikir sadece Moablılar, Filistinliler, Amelikiler ve bütün Filistin halkının karşısında bulunmamış, yahudi halkının zaaf ve ihtirasları karşısında da bulunmuştu. Kitap rahipler tarafından anlaşılammaya başlamıştı; Arş'ı düşmanlar almıştı ve belki yüz defa halk, üzerine düşen vazifeyi unutmuştu. Niçin her şeye rağmen sadık kalıyordu?

Buna rahatça şöyle cevap verilebilir: Peygamberler sayesinde, İbrani halkı ha-

yatının her devresinde, dağılına kadar, nebilere sahip olmuştur.

Kehanet, eski devirlerde, bütün milletlerde, çeşitli şekillerde ve vasıtalarla mevcut bulunmuştur. Fakat İsrail'deki peygamberlik bir yaygınlık, bir yükseslik, bir otorite göstermiştir ki bunun esası, beşer ruhuna müessir olan Tek Tanrıcılık fikridir.

Peygamberlik ilâhiyatçılar tarafından şahsi bir Tanrı ile doğrudan doğruya temas olarak kabul, tabiatçı filozoflar tarafından ise batıl bir itikad olarak red edilmiştir. Gerçekten ise bu, **RUHUN ALEMŞÜMUL KANUNLARININ BİR TEZAHÜRÜNDEN BAŞKA BİR ŞEY DEĞİLDİR.** Georg Heinrich August Ewald (1803-1875) Peygamberlik hakkındaki güzel kitabında şöyle demektedir:

«Dünyayı idare eden Umumi Hakikatler, diğer bir tabirle İlahi fikirler değişmez ve her türlü tesirden masundur; eşyanın değişikliklerinden, insanların fiil ve iradelerinden tamamen müstakildirler. İnsan, menşe itibariyle, ona iştirake, onları anlamaya ve fiillerinde onları serbestçe tatbika davet olunur. Bu yolda kendi öz gerçek kaderine erişir. Fakat bedenli insana ruhun kelâmının nüfuz edebilmesi için, insanın büyük tarihi hadiseler içinde temellerine kadar sarsılması lâzımdır. O zaman, buradan Ebedi Hakikat, ışıklı bir yol gibi fışkıır. Bunun içindir ki Tevratın müteaddit yerlerde «Yehova yaşayan bir Tanrıdır» denilmektedir.

«İnsan İlahi çağrıyı dinleyince onda yeni bir hayat teessüs eder. Artık o hayatta yalnız değildir. Üstün bir şuurla ve veritelerle irtibat halindedir. Orada, bir veriteden diğerine sonsuza kadar gider. Bu yeni hayatta düşüncesi Alemşümul İrade ile yekvücut olmuştur. Halihazır zamanı apaçık görür ve İlahi Fikrin Nihai Zaferine tam imanı vardır. Bunu hisseden insan Peygamberdir. Yani diğerlerine Tanrının temsilcisi olarak gözükme için önüne geçilmez bir itiliş duyar. Düşüncesi vizyon olur ve ruhun gerçeğini aksettiren bu üstün kudret, Peygamberlik unsurunu teşkil eder. Peygamberlik tezahürleri tarih

boyunca, ani düşen bir yıldırım veya gerçeklik şimşekleri olmuştur.»

İşte, İlya, İşaya, Yeremya, Hezekiel'in kudretlerini aldıkları kaynak. Mağaralarının dibinde, yahut kral saraylarında, gerçekten Rabbin bekçisi oldular. Ekseri tam bir açık görüşle kiralının ölümünü, kralın düşüşünü, İsrailin uğrayacağı cezaları haber verdiler. Gerçek İnisiyelere yararlı bir şekilde şekli dinlerin gösterişten ibaret merasimlerini hor gördüler; kanlı kurbanları yasak ettiler; ruhun saflaşmasını ve diğerkâmlığı vaaz ettiler. Bu görüşün nihayetinde Tek Tanrıcılığın zaferi, bütün halkların hürriyet ve sulhu vardı.

«Kudüs» ün bu gelecekteki zaferine, moral büyüklüğüne, dini alemşümüllüğüne olan kat'i imanları ile birlikte, bu peygamberler bir (kurtarıcı)nın, (mesih)in geleceğine inamıyorlardı. Hepsi ondan bahseder. Bilhassa İşaya şöyle der:

«Ve yessenin kütüğünden filiz çıkacak ve kökünden bir fidan meyve verecek. Ve Rabbin ruhu, hikmet ve anlayış ruhu, öğüt ve kuvvet ruhu, bilgi ve Rab korkusu ruhu onun üzerinde kalacak. Ve onun zevki Rab korkusunda olacak; ve gözlerinin gördüğüne göre hükmetmeyecek; fakat fakirlere adaletle hükmedecek, ve memleketin fakirleri için doğrulukla karar verecek; ve dünyayı ağzının değneği ile vuracak; ve kötüyü dudaklarının soluğu ile öldürecek - İşaya XI.»

İşaya, İsanın gelecekteki portresini şöyle çizmektedir:

«Çünkü onun önünde körpe fidan gibi ve kurak yerden bir kök sürgünü gibi çıktı; ne biçimi, ve ne de güzelliği vardı; gösterişi de yoktu ki, kendisine bakınca gönülünüz onu çeksin. Hor görüldü ve insanlar tarafından bırakıldı; acıları tanımış, elemeler adamı; ve insanların kendisinden yüzlerini örttükleri bir adam gibi hor görüldü ve biz onu saymadık.

«Gerçek acılarımızı o taşıdı ve elemelerimizi o yükledi; gerçek biz sandık ki o cezaya uğradı, Allah tarafından vuruldu ve alçaltıldı. Fakat günablarınızdan ötürü o yaralandı, fesatlarınızdan ötürü o
(Devamı 35. sayfada)

DENEY TÜPÜNDEN DÜNYAYA AÇILAN KAPI

(Geçen sayılardan devam)

Yazan: Feridun TEPEKÖY

Bugün insanlık nefsanîyetin karanlık dehlizlerinden henüz tam manasiyle yakasını kurtarmış olmaktan çok uzak bulunuyor. Bugünün aktüel olayları bunu yüzümüze haykırmaktadır.

Siyasi ve iktisadî buhranlar, çatışmalar, tehditler, sabotajlar, politika oyunları, kutuplaşmalar... İddiamızın açık delilleridir.

Diğerkâmlık gibi bir ruh kudretine ulaşmak için evvelâ bir insanın, ana ve baba sevgisini tamması, bu sevginin sıcak kucağında huzur ve saadetin ne olduğunu öğrenmesi lâzımdır.

Bu imkânları elinden alınacak olan bir insan, sevginin bu basamağına basmadan onun daha üzerindeki nasıl adımını atabilir? Böyle bir kudrete henüz erişememiş bir insanlığın müstakbel nesillerini, ana-baba sevgisinden mahrum olarak yetiştirilmesi mes'uliyetinin bizleri ne ağır bir vebâl altında bırakacağını idrak etmeliyiz.

Ana-baba sevgisi kademesini bir kalemde ortadan kaldıracak olan sun'î ilhâk ve sun'î beslenme ve büyütme metodlarıyla meydana getirilecek müstakbel insan neslinin ahlâk ve vicdan bakımından uğrayacağı sarsıntıların ürpertici mes'uliyetini bugün üzerimize alacak cesaret ve bilgiye sahip olduğumuzu iddia edebilir miyiz?

Bu sahada yapılan ilmi tecrübe ve araştırmaların müstakbel neticelerini ahlâki ve ruhi tepkilerini bu günden iyice tayin ve ölçmemiz, bizim için bir vazifedir.

Bilhassa, insanlığın moral tekâmülüne mevzu bahis olduğu bir durumda «ilim için ilim» yapmak hakkına acaba sahip olduğumuzu kabul edebilir miyiz? En ufak bir tereddüt bile bizi tecrübelere başlamadan çok evvel, durup düşünmemize âmil olması icabetmez mi?

Eğer bütün bunları doğru kabul ediyorsak ona göre hareket etmemiz lâzım gelir. Aksi halde iş işten geçer ve ateşle oynadığımızı ve mes'uliyetimizin ağırlığını pek acı bir şekilde anlamış oluruz.

★

Dr. Petrucci, tecrübe tüpünde bugüne kadar 28 hayatın başlamasına vasıtalık etmiştir. Tecrübe tüpünden açılan kapıdan dünyaya adımlarını atan bu insan yavrularını ne gibi neticelerin beklediğini önceden hesaplamamız bizim için bir vazifedir.

Evvelâ şu noktayı açıklamak lâzımdır ki, cam tüp içinde meydana getirilmiş uygun vasatta, cenin bir süre hayatiyetini idame ettirerek tekâmülüne devam eder.

Yani başka bir ifade ile, ruh yönünden, bir cam tüp içinde bedenlenmek mevzuu ele alınacak olursa, bunun prensip itibariyle bir aykırılık ve imkânsızlığı ortaya koyduğunu iddia edemeyiz. Uygun şart-

lar ve imkânlar hazırlandıktan sonra bir ruhun madde ile olan irtibatının mutlaka ana rahmünde başlaması icabedeceğini söylememize hacet yoktur. Madde ile ruhun muayyen bir kademedeki irtibatı için lüzumlu şartlar temin edildikten sonra pekâlâ böyle bir irtibatın bir tecrübe tüpü içinde de başlayabileceğini yapılan tecrübe bize açıkça ispatlıyor.

Hatta daha da ileri gidilerek denebilir ki: (Bir çok sebeplerin bunu imkânsız hale sokmuş bulunmasını bir yana bırakarak) şayet uygun bir beden (meselâ bir tek hücre bedeni) inşa edilecek olsa, bu bedenin alıcı-verici antenleriyle bir ruh münasebet kurabilir. Ve bu kâinatın şuurlu nizamının hiç de dışında olmaz.

Nitekim aynı nizamın içinde, zamanı geldiği için muayyen bir fonksiyonu meydana getirmek üzere çalışmalarda bulunan Dr. Petrucci de vardır.

İdareci mekanizmanın, ilâhî murad ve kanunlar muvacehesinde uygun imtihan ve tecrübe vasat ve tertipleri hazırlamış olduğunu, her yerde olduğu gibi, burada da müşahede etmek mümkündür.

Bugün için, zaruri sebeplerin icbarıyla, dünyaya geliş mekanizmasında bilhassa anne ve babanın sevgi atmosferi, ne zedelenmiş ve ne de ortadan kaldırılmıştır. Zira böyle olması bu günün mukadderidir.

Tecrübe vasatının fizik şartları belki ceninin muayyen bir inkişafa ulaşmasna imkân vermektedir.

Fakat unutmuyalım ki, beşerin bugünkü liyakati matlûb olan bir değere erişemediği tecrübe tüpündeki şartlara sevgi vibrasyonlarının müşfik kucağını ilâve etmeğe muktedir olamayacaktır.

Hürriyetimiz, irademiz, cehit ve gayretimizin bizlere yüklediği mes'uliyetleri, ilâhî nizamın ve ahengin bekçileri olan yüksek varlıkların koruyucu tesirleri karşısında dahi hiç bir zaman unutmamalıyız.

Bu sebeple atacağımız her adımda, yapacağımız her tecrübede mes'uliyetimizi müdrik olarak ölçülü hareket bizim için şarttır.

Bilhassa hüsnüniyetten uzak, nefsanî gayelerin tahakkuku uğruna devam ettiri-

lecek çalışma ve tecrübelerin neticeleri ve mes'uliyeti bizleri çok düşündürmelidir.

İnkişaf etmiş bir teknik ile tecrübe tüplerinden - adeta kuluçka makinelerinde yetişenler gibi - dünyaya ayak basanların meydana getirecekleri cemiyetlerin, moral tekâmül yönünden durumları, üzerinde ehemmiyetle durulması elzem olan pek mühim bir noktadır. Bu hayati değerdeki problem üzerine şimdiden eğilmek lâzımdır.

Bugün dahi, ana - baba - kardeş sevgisinin, ilk basamak olarak kullanılmasına rağmen insanlık sevgisine ulaşmakta insanlara yardımcı olamadığını üzüntü ile görüyoruz. Hal böyle iken bu basamağın da ortadan kaldırılmasına zemin hazırlamakla yüklenilecek mes'uliyet, bizi, bilgimiz ve niyetimiz karşısında düşünmeğe sevketmektedir.

Anne şefkatinden ve bilhassa annesinin sevgi dolu sıcak vibrasyonlarından mahrum olan çocuklardaki haşarılık, aksilik, hırçınlık, durgunluk, çekingenlik halleri üzerinde de ehemmiyetle durmak faydalıdır. Anne sevgisinden mahrum kreslerde yetiştirilen çocuklar ekseriyetle anormal, asi, haşarı, haşin ve gaddar olmaktadır.

Aynı neticeler, gayri meşru çocukların yetiştirildiği yerlerde de karşımıza çıkmaktadır.

Her yerde olduğu gibi burada da ilim adamlarına, ahlâkçılara, din adamlarına, filozoflara büyük vazife ve mes'uliyetler düşmektedir.

İlmin inkişafı ve ahlâki ve manevî inkişafın ahenktar bir şekilde ilerlemelidir. Bilhassa ilmin bir adım ileriye yürümesi daha zararlıdır. En uygunu manevî inkişafın hızını ilmi terakki ile ahenktar bir halde tutmaktır.

İlmin inkişafı, tekâmül mukadderiyle yaratılmış insanın bilgiye karşı duvduğı susuzluğun bir neticesidir. Ebediyetlerin yolculuğuna çıkmış bulunan insan, şu dünya içindeki kısa hayatı içinde edinebildiği bilgileriyle şuurunda uyandıracığı aydınlık ve inşirahla lâıyk olduğu mertebelere yükselecektir. — SON —

EINSTEIN'İN Günlük Davranışları

★ Kızkardeşi, Einstein gibi, bütün canlılara duyduğu şefkat yüzünden yalnız nebati gıdalarla beslenmekteydi. Yalnız, köfteli sandviçi çok da severdi. Bunu yiyip yememek onun için bir vicdan problemi olmuştu. Nihayet bunu Einstein halletti: Kız kardeşi için köfteli sandviç sebze sayılacaktı!

★ Bir gün bir ressam portresini yapmak üzere Einstein'e müracaat etti. Einstein'ın cevabı:

— Hayır! Vaktim yok.. oldu. Ressam büyük bir safiyetle:

— Fakat, dedi; bu portreden alacağımı paraya ihtiyacım var..

— O zaman başka, diye cevap verdi Einstein. Tabii size poz vereceğim.

★ Yazın birlikte Rhode Island, Long Island, Florida plajlarında, New York eyaletindeki Saranac gölü sahillerinde birlikte dolaşırdık. Onun üzerinde büyüleyici bir tesir yapan denizi seyretmek için dakikalarca dururdu. Onu bazan içinde deniz yıldızlarının, yengeçlerin ve diğer hayvanların yaşadığı bir su birikintisinin başında yakalardım. Birlikte sessizce seyre da lardık. Jeolojiden, tabiatın bahsederdik.

Bir defasında konuşma, konferans turneleri esnasında gittiği muhtelif memleketlerde müşahade ettiği ilgi çekici şeylere geldi. Bu onu sıkan bir mevzu idi.

— Uzak memleketleri çok güzel ve çok ilgi çekici tahayyül ediyordum. Fakat onları görünce umumiyetle hayâl sükutuna uğruyordum. Oralari hakkındaki hayallerim çok daha cazipti.

★ İkinci dünya savaşı sırasında Alman uçakları şehirleri kıyasıya bombalarlar-ken Einstein ve babam uçak savar sisteminde yapılabilecek islahat üzerinde tar

İnsanların hiç düşünmeden yaptıkları öyle küçücük hareketler vardır ki onların çok derinlere uzanan bir suur yapısının kazancı neticesi olduğunu kabul etmeliyiz. Bu uzantı bir tek hayatın sınırlı tecrübelerine, yahut da verasetle intikal eden vasıflara dayandırılabilir mi? Einstein'ın Einstein yapan tesadüfler olamaz. Bu yazımızda Lectures pour Tous dan kısaca tercüme ettiğimiz Einstein'ın hayatına ait bazı fıkraları bulacağız.

tışmaya tutuştular. Yeni bir nişan metodu düşündüler ve bu çok hoşlarına gitti. O sırada evden ayrıldım; birkaç saat sonra döndüğümde yeni keşiflerinden çok memnundular ve bunu bana da açıklamak istediler.

Onları birkaç dakika dinledikten sonra, bu iki dehanın basit bir fizik kaidesini ihmal etmiş olduklarını gördüm. Onlara bunu açıkladığım zaman yüzleri asıldı. Birbirlerine baktılar ve haklı olduğumu itiraf ettiler. Bir dakika sonra da, onlara yaptıklarını isbat edildiği için, çok neşelenmişlerdi.

★ Einstein hepimizi sıkan ve bütün küçük bedbahtlıklarımızın kaynağı olan bazı beşeri hislerden tamamen masundu. 23 yıllık dostluğumuz boyunca onun hiç bir zaman kıskançlık, gurur, yeis, hiddet, ıstırap veya şahsî bir ihtirasa kapıldığını görmedim.

★ Sadeliği o kadar çok severdi ki sadece su ve ustura ile tıraş olurdu. Ona bir tıraş sabunu kullanmasını tavsiye ettiğim zaman omuzlarını silktili. Nihayet kendisine bir tüp tıraş sabunu hediye ettim. Ertesi gün kahvaltıya indiği zaman büyük bir keşif yapmış gibi yüzü sevinçten ışıldıyordu.

— Biliyor musunuz diyordu; bu sabun pek güzel. Sakalı yumuşatıyor. Harikulâde...

● günden sonra her sabah sabunu kul-

landı. Bitirdikten sonra da yeniden satın almadı ve yine eskisi gibi su ve ustura ile tıraş oldu.

★ Eğlenceleri az ve basit şeylerdi. Roman, hikâye gibi şeyleri sevmezdi. Satranç faydasız bulurdu. Pipo içmesini sevdi. Babam, sıhhati için tütün içmemesini tavsiye edince, evvelki gibi içmeye devam etti; yalnız babamın yanında, onu üzmemek için içmedi.

★ En çok sevdiği şey yelken kullanmaktı. Teknesine motor takmaz ve bu yüzden rüzgâr kesilince bazan saatlerce açıkta beklemek zorunda kalırdı. Denizden ona bir fenalık gelmeyeceği düşüncesiyle, yüzmek bilmediği halde yanına can yeleği almazdı.

Bir gün gemisi alabora oldu. Uzun zaman teknesine asılmış kaldı. Sağlık koruma mevzuunda aşırı telakkileri yoktu. Kendi durumunda birinin haftada iki defa yıkanmasının kâfi olduğunu söylerdi. Kurtarıcıları çok endişeli halde kaza yerine yetişip onu kendi gemilerine aldıkları zaman onlara şöyle dedi: Bu hafta iki yerine bir defa yıkanırsam kâfi gelecek!

★ 1955 Martında Einstein ciddi olarak hastalanmıştı. Yeni tatbik edilmeye başlanılan bir çeşit ameliyatla iyileşeceği düşünüldü ve New York Hospital'e yatırılmak istendi.

Bu sırada, çok ıstırap çekmekte olan Einstein bu teklifi kat'i olarak reddetti.

— Hayatın sun'î olarak uzatılabileceğine inanmıyorum! dedi.

Babam, doktoru, kızı Margot, kâtibesi, ben çok ısrar ettik. Cevap «Hayır!» oldu. ıstırapı gitgide arttığından bizim de endişemiz artıyordu. Kaliforniyadan gelen oğlu uzun uzun babasıyla konuştu. İkona edemedi ama, belki ertesi gün babasından müsbet bir cevap alabileceğini söyledi.

Ertesi gün Einstein ölmüştü. 76 yaşındaydı ve otopsi hakkı olduğunu gösterdi. Ameliyat olsaydı da kurtulamıyacaktı.

Son isteklerinden biri de cenazesi için hiç bir merasim yapılmamasıydı.

Aynada Gördüklerimiz:

NEDEN SINIRLIYIZ?

Yazan: Salih ÖGE

Değerli dostum Mehmet SANCAR'a

Farkındasınız elbette; hemen hemen hepimiz sinirliyiz.

Aramızdaki sinirli olmayanların adedi, sinirlilerin sayısı kadar olsa telâşlanmasak da olur. Ama öğrencisinden profesörüne, işçisinden işverenine, hastasından doktoruna, köylüsünden Milletvekiline kadar herkes sinir küpü!

Sanki herbirimiz bir Danimarka prensi HAMLET'iz.

Dimağın kâbusu, insan ruhunun azan içinde kıvranmasının sembolü HAMLET!

Neden bu kadar çok sinirliyiz?

Çünkü, yavaş yavaş, birbirini seven fertlerden mürekkep bir cemiyet, birbirine hürmet eden insanlardan kurulmuş bir topluluk olmaktan çıkıyor, neredeyse düzensiz, dizginsiz bir sosyal çözülmüşe doğru yuvarlanıp gidiyoruz.

Bana, kalabalık bir aile gösteriniz ki içinde gelin-kaynana dırıltısı, sen-ben kavgası olmasın!

Bana, bir mahalle gösteriniz ki içinde dedikodu bulunmasın.

Bana, bir تنها sokak gösteriniz ki oradan geçen alımlı bir kadına sataşılmasın. Hoş, İstanbul gibi büyük şehirlerden biri ise kadına sataşmak için sokağın تنها olmasına da lüzum yok.

Bana, gösteremiyeceğiniz daha neler var ki şimdi burada sıralamıya kalksam, ne şu derginin hacmi, ne de okuyanın sabrı kâfi gelir.

İşinizin düştüğü kaç kişi vardır ki yapılacak işin mahiyetini büyütüp, kendine paye vermeden, yahut da müstesna muamele yapıyor görünerek sizi minneti altında ezmeden, pis pis sırtmadan veya kaşlarını çatıp somurtmadan, lâubalilikten ayrı bir sevgi, kırıp incitmekten uzak bir ciddiyetle işinizi görmüş olsun!..

Acele işinize giderken, iki kişinin yan yana güçlkle durabileceği yaya kaldırımının, ayakta yarenlik eden, kollarını çaydanlık kulpu gibi böğürlerine dayamış üç ahbap çavuşun işgali altına alındığını görürsünüz. Siz yolunuz kapandığı için sinirlenirsiniz, onlar rahatları bozulduğu için..

Eğer rahatlarını bozup sinirlendirmek istiyorsanız bir at arabasının okuna hedef olmak, bir otomobilin tamponuna maruz kalmak, yahut da hastaya kan götürüyormuşcasına uçan bir otobüsün altında ezilmek pahasına yaya kaldırımı terkedip lütfen aşağı inmek zorundasınız.

Tıraş olmak için koltuğuna oturduğunuz berber, sabunlu yüzünüzün yarısını aldıktan sonra, sizi koltuğunuzun koltuk tahtaları arasında hapse mahkûm edip caddeden geçen bir yârani ile «iki çift lâf etmek için» kapıya çıkar, geri dönüp geldiğinde yüzünüzdeki sabun kurumuştur, rastgel e fırça darbeleriyle burun deliklerinizin içine kadar yeniden sabunlanıp enfiye çekmiş gibi bir daha hapsürmek zorundasınız.

Onaltı kuruşluk pullu dilekçe ile huzuruna çıktığınız «Müdür bey» telefonda bilmem kimle yarım saat telefon sefası yapar, sizi karşısında put gibi bekletir. Telefon muhaveresinin bitiminde mesai saati de bitmiştir, paydos!

Müdür beyin huzurunda sinirlenmeğe mecbursunuz. Yüzünüzün ifadesi içinizdeki öfkeyi dışarı vuruyorsa vay halinize!.. En kolay işiniz en zor olur...

Zannedersiniz ki Müdür Bey'in göğsündeki vicdan yerinde yumruk gibi bir taş saklıdır.

İşte bu fındık kabuğunu doldurmayan(!) hadiselerin karşısında sinirlenme-

mek için insan sınırlarının urgandan ya-
pılmış olması lâzımdır.

Darılmayın sevgili okuyucular! Biz
birbirimize insanca muamele etmesini bil-
miyoruz, otomobile biniyoruz yayaları hiç
adamdan saymıyoruz. Yaya yürüyoruz o-
tomobil kullananlara hiç hak ve tolerans
tanımak istemiyoruz.

Diyecek şudur ki, birbirimize gerekti-
ği kadar önem vermesini bir türlü öğrene-
miyoruz, ya gerektiğinden az önem veri-
yor karşımızdakini sınırlı kendimizi se-
vimsiz hale getiriyoruz, yahut da gerekti-

ğinden çok fazla önem veriyor, şımartı-
yoruz.

Bunun ortasını bulmak pek zannedil-
diği kadar güç olmasa gerek. Yeter ki eli-
mizdeki noksan tartan nefsanîyet kantarı-
nı fırlatıp atalım, yerine viodan terazisini
koyalım.

Bu teraziyi kullanmanın en pratik yo-
lu da gerektiği zaman kaba etimize batır-
mak üzere yanımızda daima küçücük bir
iğne bulunduraktır. Göreceksiniz, o za-
man başkalarının kalbine batırmak için
kocaman çuvaldız taşımak külfetinden
kurtulacağız.

Kraliçeyi Kurtaran Pervane

— "Chimes" dergisinin Haziran 1964 sa-
yısında, George Butler'in sütunundan alınmış-
tır. —

İngiltere kraliçesi Victoria'nın içinde olduğu tren kesif bir şiste hızla gidi-
yordu. Devlet işleri nazik bir durumda olduğundan Kraliçe endişeliydi; bir an
önce Buckingham Sarayına varmak istiyordu. Kendisi arkada kompartmanında,
Parlamentodaki son gelişmelerden haberdar iki yardımcısıyla (advisor) acele bir
toplantı yaparken makinist de son hızla sürüyordu treni. İçi rahattı makinistin
ya, gene de tehlikeli sayılabilirdi bu yolculuk. Yağmurun yerini almış olan sis,
tren farlarının ışığı altında yerden bitiyormuş gibi gözüküyordu.

Birden, makinist farların aydınlığında telaşlı kollarını sallayan bir şekil gördü.
Frenlere yapışmasıyla trenin durması bir oldu. Ne olmuştu? Kraliçenin silahlı
muhafızları silahlarını yoklayıp yerlerini aldılar. Vagonun pencerelerinin çelik
perdeleri bir çırpıda iniverdi. Bir kaç saniyede muhtemel bir baskına karşı bütün
tedbirler alınmıştı.

Personel ne olup bittiğini anlamak için aşağıya kayd trenen. Öyle telaşlı
telaşlı işaret veren kimdi? Meydanlarda gözüküyordu. Şef ikiyüz metre kadar
gidince tehlikeyi keşfetti. Taşan nehir köprüyü sökmüş götürmüştü. Trenin dur-
duğu noktadan ikiyüz metre kadar ötede kraliçeyi ölüm beklemekteydi.

Felâketi önlemiş olan siyahlı silüete ait hiç bir iz bulunamamıştı. Taa ki, per-
sonelden biri farları ışığında hareket eden bir gölge gördü. Çıkıp farın kendisine
baktığında mesele çözülmüştü. Farın üstünde, açılmış kanatları son bir kuvvetle
hâlâ titreşen dev gibi bir pervane vardı. Makinisti tam tehlikenin eşliğinde dur-
durmuş olan gölge, pervanenin kanatlarının gölgesiydi.

Halen bu pervane, kraliçenin hayatını kurtaran bu pervane Londrada bir mü-
zede muhafaza edilmektedir.

ÖLÜMDEN SONRA

İNSAN

(Geçen sayıdan devam)

Hazırlayan: E. ARIKDAL

Spatyom hayatı denen ve daha ziyade varlığın imajinatif faaliyetiyle ilgili bulunan bu yeni şuur hali, insan ruhunun bir takım saplantılı mücadeleleriyle ilgilidir. Kendi kanaat ve her türlü istihalelerimiz, biz farkında olalım ya da olmayalım, eninde sonunda karşımıza bir heyûla olarak dikkatecektir. Onların bizlere çizdiği bir yol vardır. Bu yol yekâmiil seviyesinin verdiği idrak hali ile paralel olarak türlü eğriler çizerek ilerler.

Şimdiye kadar arzettiğimiz misallerimizde, varlıkların dünya hayatlarında elde ettiklerinin ağır ve ıstıraplı neticeleriyle karşılaşmış durduk. Hemen hemen, müşevveş varlıkların az çok süflü olan imajlarıyla, intiba ve arzularıyla temasa geldik. Bu demek değildir ki bütün varlıklar misallerdeki durumları istisnasız geçirirler!.. Hayır!.. Pek çok spatyom hayatlarına ait misallerde, ziyadesiyle ince ve imrendirecek teşevvüş halleri müşahade edilmiş ve edilmektedir. Bizim naklini yaptıklarımız her medyom tarafından elde edilemez vasıfta olanlardır Kabiliyet ve tahammül meselesi... Medyomun psişik yapısındaki metanet ve tahammüldür ki oldukça geri vasatlarla irtibatın kurulmasını temin etmiştir.

Aşağıda arzedeceğimiz misaller biraz daha ağır durumları göstermesi bakımından dikkati calibdir.

MÜŞAHADE 16

«Dar bir patika ve uçurum kenarında, dağa sırtını vermiş bir adam sıkıntılı dolaşmaktadır. Yardan aşağı düşmek korkusuyla, büyük bir çember çizerek, dönüp durmaktadır. Bu çember altın bir parayı ifade etmekte. Bütün hayatı, para peşin-

de koşmakla geçmiştir. Ne ailesi, ne bir mükellefiyeti olmamış. Hırsına yoldaşlık eden boşluk, onda, uçurum şeklinde tezahür etmiştir.»

Medyomun, varlıktan aldığı tesirlerin sembolik ifadesi nekadar veciz!.. Yar, çember, sıkıntılı dolaşmalar v.s. gibi ifadeler, ruhdaki noksan ve yetersiz, bir bakıma yanlış muhakemelerin eseri olmaktadır.

MÜŞAHADE 17

«Çok ıstırap çekiyorum, diyor bir diğeri.

— Neden bu?

— Soğuktan; buzlar sarmış etrafımı.. İri yılanları andıran çok tuhaf şekiller var üzerinde.

— Kötülük mü yaptınız?..

— Kışkırdım, beni çok seven bir hemşireye karşı bilhassa... Ona zulüm ederdim... Bana hiç bir şeycükler demezdi. Muzdaribim.»

MÜŞAHADE 18

«Ahlâksız bir baldırıçıplak olduğunu söyleyen ve bir cinayete yardım eden bu suçlu ruh, gırtlığına kadar murdar bir su içine dalmış. Sorular bu şen'i hadiselerin hatıralarını uyandırıyorlar... Salyaları akıyor, kusuyor. Pis kokulu sıvı yükseliyor, ağzını dolduruyor ve bu halin intibası okadar dehşet vericidir ki, medyom, vizyonu ortadan kaldıracak temiz bir düşünceyle kendine yardım edilmesini istemiştir.»

Bu müşahadede açıkça görülmektedir ki varlık bedenli iken yaptığı fiilleri ile ölüm sonrası hayatının neticelerini tayin etmiştir. Kendisinin pek muzdarip ve korkunç hali, ruhunun neşrettiği, geri tesirle-

rin medyomdaki intibaları ile ortaya çıkmaktadır. Bilinir ki spatyomda burada olduğu gibi, maddi kombinezonlar yoktur. Vizyon halinde görülenler, ruhtan gelen tesirlerin medyomun muhayyalesinde bıraktığı ya da yarattığı sahnelerdir. Zaten son sözleriyle, medyom, bu tesirlerden kendinin kurtarılması için dua edilmesini istemektedir.

MÜŞAHADE 19

«Karanlık bir muhitte bir yığın iskelet görünüyor. Medyom, onlardan birine, ki kemikleriyle oynamakla meşguldür, kim olduğunu sorar. O da, hizmetçi olduğunu, apandisitten öldüğünü söyler. Onu çevreleyen iskeletlerin manzarası ve işittiği ıstıraplı çığlıklar çok nahostur. Fakat kendi, hali hazırda, iskeletleri alabildiğine koşturan ve elinde kocaman bir kamçı tutan devden sakınmakla meşguldür.»

MÜŞAHADE 20

«Diğer bir bölgede kemikten iskeleti olmayan, pelte gibi varlıklar bulunmaktadır yahut böyle görünmektedirler. Bunlar pek yumuşak ve iradesizdirler.»

MÜŞAHADE 21

«Oyuğun birinde, çok çirkin suratlı, beyaz tüy ve tırnakları olan büyük bir yarası durmaktadır. Giriş yerinden görülen dışarıya çıkmak için boşuna didinip durmaktadır. Görünmez bir set ona engel olmaktadır. Bu adi ve haris bir fahişedir. İngilterede yaşamıştır ve kendi çocuklarını öldürmüştür.

Tecrübelerin yeni bir safhasında, çevre, nahos ve çeşitli biçimde kimselerle doluyor. Halbuki muzdarip ruh, insan şekillerinin kaybolduğu duygusuna sahip olmuştur.»

Tahlilleri oldukça zor şu bir kaç müşahadeden çıkan netice, metapsişik noktai nazardan, tesirler ve tahayülün şekilleri olabilir. Fakat bu kadarla kalmıyor: insan ruhunun manevî seviyesi ve vasıfları esas rolü oynamaktadır.

(Devam edecek)

Mevlâna

Ben ayıklığın serhoşuyum. Bir aşka düştüm ki sür'at kötürümlük, vuslat susuzlukları alevlendiren bir serap, iştihak varlığımın mânâsıdır. Bu cehennemi kendi elimle tutuşturdum. Tahassürüm ölçü kabul etmez bir hüsnün yaktığı çerağdır. Ses oldum senin için, sür'at oldum visal için, kanatlandım ve anladım ki hudsuzluk her defasında gönlüme bir başka pencere açtı ve başka gözlerle sahip oldum. Yine de baktıkça görmeği, koştukça visali, andıkça kavramayı arzuladım ve taşıdığım cehennem böylece her an başka yerinden tutuşmaktadır.

İlâhi Dost

Hakikatler düşünüş sistemine göre mânâlanır, kısırlaşır veya gelişir. Dünyanız teşekküller ve nizamlar dünyasıdır. Böylece varlığın iki çatısı anlaşılmuş oluyor. Teşekkül ve nizam bir demir ki serttir, sivrilerek tesiri çoğaltır; bir ruh ki bir bulut kadar yumuşaktır sevgilerle, mihnetlerle yalnız katlıktan kurtarılır. Böylece varlık vardığı merhalenin icaplarına göre mütemadiyen kemale doğru bir akış seyri üstünde mânâ ve ehemmiyet kazanır. Hayat, noksanların ikmali mücadelesinden ibarettir. Hem madde hem de mânâ cihetlerinden bu böyledir. Varlığı ve onun karşısındaki rabbaniyeti anladıktan sonra kendinden geçmeğe imkân mı var? Hayat nesçindeki şiiyret bundan doğuyor. Hâzlar, var oluşun birer parıltısıdır.

MUKADDERAT

VE

İCABAT

Problemleri

(Geçen sayıardan devam)

Özetleyen: Feridun TEPEKÖY

Görülüyor ki üç buûtlü zaman ve mekân için muayyen olan hal düzlemi ile birlikte illiyet prensibi ancak bir mânâ taşır. Şayet bu kesit düzlemini değişik açılar altında geçirir veya tamamen kesitsiz bir küle halinde mütalea kudretine sahip olursak bu takdirde üç buût realitesinin zaman - mekân çemberine mihver teşkil eden mazi-halistikbal zincirini kırmış ve dışına çıkmış olabiliriz. Bu takdirde, illet .. netice bağları gene de mevcut olmakla beraber hangisinin kimin illeti veya neticesi olduğu bizim için mânâsını kaybedecek ve daha derin bir gerçeğin ışığı altında çok daha değişik çok daha şümüllü bir hüviyetle karşımıza çıkacaktır.

★

Bilgi, görgü ve idrakimizin genişlemesiyle müterafık olarak, her hangi bir hadise hakkında, o hadiseyi doğuran sebepleri daha vazih bir şekilde ve daha geniş bir illiyet çerçevesi dahilinde tayin ve kıymetlendirmek imkânlarına kavuşmamız gayet tabiidir. Bu suretle de bizce meçhul kalan sebeplerin sayısı dolayısıyla azaltılmış olur.

Kâinat hadiselerine şamil ve hakim bulunan illiyet (Determinizm) prensibi, bir illiyet şebekesi (ağı) teşkil etmek üzere kâinatın sınırlarına kadar yayılır.

Üstad, verdiği tebligatının bir yerinde, illiyeti, veciz bir cümle ile şöyle tarif etmiştir:

«Her muhitin, her zamanın ve halin bir icabı vardır.»

«Akın» isimli varlıktan alınan bir tebliğ de, kâinatın, neticesi daima yükseğe doğru yönelmiş bulunan bir devrinin bulunduğu ve her hadisenin birbirine bağlı olması zaruretinden bahsedildikten sonra şöyle denilmektedir: «... Bu bakımdan her şey, bütün hareketler, kâinatın bütün gidişi, her tesadüf edeceğiniz hadise plânlanmış ve çizilmiştir.»

Dikkat edilecek olursa bu cümledeki «Plânlanma» ve «önceden tespit edilme» hali, hiç bir zaman fatalist bir durumun mevcudiyetini işaret etmemektedir. Zira, burada dar manada alınmak üzere her hangi bir hareket veya hadisenin önceden, öyle olması hem takdir edilmiş hem de edilmemiştir.

Bu paradoks gibi görünen ifadenin içinde derin bir mânâ gizlidir. Öyle bir mânâ ki, hem fatalizm ve hem de determinizmi bir ve tek hakikat çatısı altında toplamak imkânlarını önümüze sermektedir.

Evet bütün kâinatın oluşu ezelde, mutlak tarafından takdir edilmiştir; fakat fatalizmin kabul ettiği manada değil. İlli kanunların imkânları ve çerçevesi dahilinde hadiselerin inkişafını temin edecek şekilde ilâhi Muradı gerçekleştiren ve dolayısıyla icapların neticelerine bağlı olarak muayyen bir istikamette gelişmesini temin'e matuf bir takdir mevcuttur. Bu takdir adeta kâinatın mevcudiyetini ve tekâmülünü külliyen temsil ve tayin eden bir ilâhi makettir. «Ol» emri, bu maketin tahakkukunu temin eden bir oluşun ezel ve

ebedler boyunca yayılan ilâhi bir rahmettir.

Şu halde, ilâhi takdir ile fatalizma inancını, varlıkların kaderini tayin eden esasların, muayyeniyet ve hürriyet temellerine dayandığını kabul etmekle yukarıdaki paradoksun şaşırtıcı hüviyeti ortadan kalkacaktır.

İllyet prensibi, kâinatın nizam, ahenk ve tertibini temsil eder. Bu nizamın dışına hiç bir hadise ve hiç bir varlık çıkmaz.

Kâinatın nizamı, ilâhi irade kanunlarının icaplarından doğan bir ahengin muhasalasıdır. İnsan ne ekirse mutlaka onu biçer.

İllet ve netice prensibi, esasen kâinata husule gelen bütün hadiselerin oluş esaslarında mevcut bulunan ilâhi bir kanundur.

Hadise :

Kâinatın oluş hali, varlıkların tekâmülleri, hadiseler arasında geçirilecek bir hayata bağlıdır. Bu bakımdan hadisenin ne mânâya geldiğini de bilmekte fayda vardır.

Zamanın bir fonksiyonu olarak meydana gelen bir hareket dolayısıyla bir hadisenin amilidir.

Hadise, bir vasatın maddeleriyle alâkalanarak onları tahrik eden bir amil'in husule getirdiği tezahürdür. Şu halde hadisenin husule gelebilmesi için üç şartın mevcut olması zaruridir.

1 — Vasat, 2 — Alâka, 3 — Tahrik âmilî.

Papus ismiyle anılan Dr. Encasusse, şöyle demektedir: «En ufak bir sinek kanadının hareketi bile, bütün kâinatı ihti-zaz ettirir.»

İlâhi İrade Kanunları

Bir insanı, yürüyerek fezadaki Ay'a gidebilmekten men eden kuvvet nedir? Hakikatte görünürde böyle bir kuvvet mevcut olmamasına rağmen, biz gene de Ay'a yürüyerek gidemiyoruz.

Denizin altında, toprak üzerinde oldu-

ğu gibi normal bir şekilde neden yaşamıyoruz? Ateşe elimizi soktuğumuz vakit, neden dolayı elimiz yanıyor?

Görülüyor ki, yapmak istediğimiz fiillere engel olan bir takım imkânsızlıklar etrafımızı adeta sarmıştır.

İnsanlar, iradelerine, arzu ve davranışlarının bir kısmına karşı gelen bu imkânsızlıkların mevcudiyetlerini tabii olarak karşılamağa alışmışlardır. Aksini düşünmek lüzumunu duymamaktadırlar.

Zira insanlar, hissetmiş ve inanmışlardır ki: kâinatta her şeyin bir nizamı ve bir icabı vardır. İşte bu nizamın ve icapların dışına hiç bir kuvvet çıkamaz. Keza bütün bu nizam ve icaplar, bir takım kanunların, kanunların ahkâmına tabi tezahürlerdir. Bu kaide ve kanunlar, hiç bir vakit değişmez. Bunlar tabiat kanunlarıdır. Tabiat kanunları, ilâhi kanunların bir cüz'ünü temsil etmektedir. Nizam ve ahenk' ilâhi irade kanunları ile temin edilir. İlâhi kanunların iki hususiyeti şudur:

a— İlâhi irade kanunlar hiç bir tesir, hareket ve kuvvet ile istikametinden ayrılmazlar. Kâinat bu kanunların icabatıyla ancak ayakta durmaktadır. Fizik, kimya, astronomi, biyoloji,... kanunları tabiat kanunlarının icaplarıyla alâkalı esaslardır.

b — İlâhi irade kanunları sonsuzdur. Bu hale göre varlıkların her türlü hareketlerinin ilâhi irade kanunlarının dışında cereyan edebilmesi tamamen ortadan kalkmaktadır. İnsan iradesi, bir ilâhi irade kanununun icaplarına uymak suretiyle bir tahakkuk imkânına kavuşmaktadır.

(Devam edecek)

Şimdi konumuz ile alâkalı bulunan sualleri takdim ediyoruz:

Sual 1 — Şans, talih, kader, mükâfat ve mücazat var mıdır? Eğer varsa bunu determinizma zaviyesinden nasıl kıymetlendirmemiz lâzım gelir?

Sual 2 — Dua ve niyazın kıymet ve kudreti hakkında determinizma yönünden bir izahı nasıl yapabilirsiniz?

Bu Günkü
İlim İnaniyor

Amerika ve
Rusya'da
Bes. kadın
Parmakları
ile
Görüyor

19. asrın hipnotizma araştırmaları sırasında rastladığı «alışılmamış olaylar»ı bu günkü ilim nasıl inceliyor? Bunlar nedir bir kaç şahsa mahsus mudur? Yoksa hepimiz bilinmedik kabiliyetlere mi sahibiz?

1962 yılında Rosa Kulesciovayı Ural Dağlarında bir endüstri şehri olan Nizhni Tagil'de kimse tanımıyordu. Ailesinde körlük vak'aları olduğundan çok genç yaşından beri körlerin yardımına koşmak istiyordu. Parmaklarla okunan kabartma harflerden ibaret (Bray) alfabesini öğrenmişti. Dokunma duygusunu çok inkişaf ettirmişti. Gözleri kapalı olarak sadece Bray harflerini değil, normal olarak bir kitap veya gazeteye basılmış harfleri tanıyabildiğini farketmişti. Daha çok çalışarak renkleri de seçmeye başladı. Şehirdeki bir doktor, sinir hekimi Dr. Isaak Goldberg bu olayı duydu. Rosa üzerinde ilk denemeleri yapan odur. Nizhni Tagil Pedagoji Enstitüsünde genç kız çok ciddi denemelere tabi tutuldu. 1962 yılında tecrübeler şahit olan psikologlar gözlerine inanamadılar. Rosa, Sverdlosk Üniversitesine, sonra da Moskovaya davet olundu. En büyük Sovyet mütehassısları tarafından çok ciddi testlerden geçirildi. Yeni yeni kabiliyetleri ortaya çıkıyordu. Gazete okuyabildiği gibi resimlerini tarif edebiliyordu. Selef, yahut cam altına konulan objeleri seçebiliyordu. Bu tecrübeler ışık altında yapılıyordu. Karanlıkta o kadar iyi netice alamıyordu. Başlangıçta parmak uçları ile gördüğü halde sonradan dirsekleri ile görmeye başlamıştı.

New York'da Barnard kolejinde psikoloji profesörü Dr. Pichard P. Youtz 1939 yılında parmakları ile renkleri tefrik edebilen Patricia Ainsworth isimli bir süjenin bulunduğunu keşfetti. Yaptığı araştırma sonunda, evlenerek Bayan Stanley ismini almış bulunan Patricia'yı buldu. Kabiliyetlerini kaybetmemişti.

★

Rusların ilk tezi, ışık dalgaları ve ciltteki ışığa karşı hassas ve henüz iyice tanınmayan organcıklar oldu. Fakat Lena isimindeki süje, üç cilt kitabın altındaki resimleri görüyordu. Amerikalılar kızıl ötesi ışınlarının rol oynadığını iddia ettiler. Fakat Rosa bu ışınları geçirmeyen filtrelere rağmen yine parmaklarıyla görebiliyordu. Profesör Novomeysky bir «renkli elektrik alanı» teorisi ortaya attı. Bir ta-

raftan biyolojist G. Demircioğluyan insan organizmasında bir çeşit röntgen ışınları bulunduğunu, dışarda bir takım engellere raslayınca yansydıklarını ve görme merkezinde uyarmalar yaptıklarını iddia etti.

★

Bundan kırkbeş yıl önce, Fransız Akademisyenlerinden Jules Romain bu olayı keşfetmiş, daha önce de bilindiğini ortaya koymuştu. «Retina dışı görme ve paraoptik duygu» isimli eserinde bunu açıklar.

Olayları toplarsak, bayan Stanley mutlak karanlıkta «görebilmekte» fakat diğer dört Rus süje görememektedirler. Diğer taraftan Vera isimli süje, resimleri üç adet kalın kitabın altından görebilmekte, diğerleri bunu yapamamaktadırlar.

Jules Romain «gözsüz görme bizim bilmediğimiz bir organın, bir fonksiyonun mevcudiyetini işaret etmektedir. Diğer taraftan şuna eminim ki insan şuuru kâinatı keşif için, eski çağlarda faydalanılan bugün kaybolmuş çeşitli kabiliyetlere sahiptir.» demektedir.

Hipnoz altındaki süjelerde parmakları ile görmek gibi hasselerin belirlediği bilinmekle beraber, bu kabil tecrübelerde hipnotizma zaruri görünmemekte ve ancak dikkatin kolayca bu bilinmeyen hassa üzerine toplanmasında kolaylık sağlamaktadır.

Science et Vie . Aralık 1964

★

Bu tarz araştırmalar, 19 uncu asra mahsus bir zihniyetle, fizyolojik izahlarla karşılanmakta ve körlerin bu çeşit bir terbiye sonucunda görebilme imkânları gibi pratik bir netice üzerinde durulmaktadır.

Halbuki, insan dediğimiz varlığın şuurlu hallerinin başka maddi izahlardan git tikçe uzaklara kaydığını görmek niçin mümkün olmasın? Sadece fizyoloji ve psikoloji değil, bugünkü fizik ilmi bile bize şu hakikatleri öğretmektedir: Alimlerin gerçeği, asıl gerçeğin incecik bir tabakasını teşkil ediyor. Yüzeyledeki dalgalar okyanus demek değildir ki. Buradaki «okyanus» tabiri şairane bir benzetiş değildir: «Dirac'ın okyanusu», Louis de Broglie'nin «Sübkuantik ortam» 1, Wheler'in «Özel Topolojik Uzay» ıdır...

GARİP BİR ADAMIN GARİP BİR MACERASI

Yazan: Suvar KÖSERAF

Varlıklar varlıkları severler. Bir çocuğun bir atı, bir bebeğin Ay dede'yi sevişi gibi insanlar da insanları severler; seveceklerdir. Ancak, çoğunlukla acaip kategoriler altında değerlendiririz sevgimizi. Bu, bedenli halimizin ve kapalı şuurumuzun bir cilvesidir. Bu yüzdendir ki biz insanlar sevgilerimizi bazan ne anlar, ne de anlatabiliriz.

Bu, garip bir adamın garip bir macerasıdır. Düşünülmüş bir macera olsaydı pek garip olmıyacaktı; garipliği yaşanılmış olmasındadır.

23 Eylül 1984... Saat 20.00 civarında olmalı. Taksimde Sarıyer otobüsündeyim. Arkada bir demire yapışmış, gayet rahat ayakta duruyor, arabanın kalkmasını bekliyordum.

Bu bekleyişler... Hep birşeyler bekleriz, hep birşeyler isteriz olsun. Kimileri de bizi bekler, bizden bekler. Bütün bekleyişler, zihnimizin alamıyacağı bir şekilde birbirine bağlıdır. Her bekleyiş diğer bir bekleyişle bir yerde karşılaşır. Bu bekleyişler ağrı ören ihtiyaçtır. Bekleyiş bir ihtiyacın sessiz anlatımıdır, suskun ve boynu bükkük.

Otobüs gittikçe doluyor, Biletçi önlerde. Derken genç bir çocuk bindi otobüse. 14, 15, 16 yaşlarında olsa gerek. Sarışın, temiz yüzlü, sevimli ve sempatik bir çocuk... Bir genç; bir insan... içim birden tatlı bir memnunlukla doldu.

Otobüs hareket etti bile. Dışarda yağ murlu, lodoslu, azgın bir hava. Ben içerde içimde ılık bir serinlik. Önümdeki çocuğa bakıyorum.

Çocukluk, öz-varlığımızın ihtiyacının bir karşılığı olan hayat plânının ilk kısmıdır, temelidir. Çocukluk ölümün ön-hazırlığıdır. Bu ölüme en uzak olanlarla, ölüme en yakın olanlar arasında nedense sıkı ve devamlı bir dostluk vardır. Nine yahut dede neden en iyi, torunla anlaşır? Çünkü güneş doğarken de gök kırmızıdır, güneş batarken de.

Genç çocuğun elinde bir çanta var. Sık sık başını arkaya çeviriyor. Dönüp dönüp çantasına bakıyor. Uzun bir süre içim içim mi yedi. Söyliyeyim mi, söylemiyeyim mi? Konuşayım mı, konuşmıyayım mı? Hazır bir de bahane bulmuşum.

— Bahane mi bulmuşum? Bahane?! Bahaneler başlı başına bir ilimdir. Kısaca bahane davranışın yapmacık nedenidir. Nedensellik ülkesinin (illiyet prensibinin) subjektif kullanışıdır. Evrendeki kesin ve objektif düzene sırt çevirip kendimize göre, yapma ve çıkar gözetir yeni bir düzen kurmaktır. İsyandır. Büyük suçtur. Büyük uyanıştır da aynı zamanda. Çünkü bahane, biraz da bir hatanın belli belirsiz idrakidir. Şaşmadan işleyen bir düzenin ahengine ayak uydurma kaygusundan doğar.

Bahaneyi bulmuşum ya, sordum. «Ne o, dedim, mektepten mi? Mektepten sonra kaçamak filan mı yaptın sinemaya? Yoksa akşam mektebinden mi? Elinde böyle çanta?! Cevap kısa, açık ve yeterliydi. «Bu saatte mektep olur mu?»

«Bu saatte mektep olur mu?» Mektebi ne sanıyorsun sen çocuğum?.. Öğrenciler, öğretmenler, içinde ders okutulan bir bina, sıralar, araçlar v.b... Çocuğum, bil ki, her aldığın nefes bir derstir. Her karşılaştığın insan bir öğretmen, her karşılaştığın olay bir imtihan, içinde duyduğun her vicdan sesi ise büyük imtihanları bildiren

bir zildir. Bu öğretimin kötü notları vicdan azabı, iyi notları vicdan huzuru, sınıfları da renkarnasyonlardır. Ve bu tekâmül mektebinin sonu yoktur... Bu saatte okul olur mu? Niye olmasın?

Cevabın belirliliği karşısında bocaladım. «İşte, dedim, ben de onun için merak ettimdi ya! Dönüp dönüp çantana bakıyorsun, kıymetli bir şey olsa gerek içinde..» Daha da konuşacaktım. Bir öğrenci için en kıymetli şey dersleridir, ders kitaplarıdır filan diyecektim alaylı bir tonda. Konuşmayı kısa kesti: «Yok canım, alt tarafı beş liralık şey; ben saatime bakıyordum.»

Saatine bakıyormuş?! Baksın! Herkes saatine baksın. Günün hangi anında olursa olsun, aklınıza geldi mi hemen saatini ze bakın. Fırsatı kaçırmayın. Yüzünüzü mü yıkıyorsunuz, dairede mi çalışıyorsunuz, yemek mi yiyorsunuz, birisiyle mi konuşuyorsunuz, aklınıza geldi mi hemen saatinize bakın. Fakat saatinize baktınız mı da görün. Onda akrep ve yelkovanı görün, ilerlemeyi görün, zamanı görün. Görün ki yaşadığınızı hatırlayın. Yaşadığınızı unutmayın. Yaşıyorsunuz, öyleyse düşünebilirsiniz. Yaşıyorsunuz, öyleyse sevebilirsiniz. Yaşıyorsunuz, öyleyse iyilik yapabilirsiniz. Yaşadığınızı unutmayın ki, niçin yaşadığının idrakine bir an önce varabilesiniz. Niyet bildiren fiillerin çekiminden birinci şahsı atın artık.

Konuşmamız burada bitmişti. Gene arkasını döndü. Kimbilir ne düşünüyor benim hakkımda, hırsız mı, serseri mi? Uzunca bir yol katettik. Bebekle Emirgân arasında bir yerde olmalıyız. O tıklım tıklım otobüs boşaldı. Şimdi ayakta ancak bir iki kişi kaldı, onlar da arkada. Önde bir ikimiz varız ayakta. O ön kapının içinde basamakta duruyor. Tam karşısındayım. Ne tuhaf yabancı bir aksanı vardı.

Sempatik?! Bir insanı bize sempatik kılan nedir? Yüzünün biçimi mi, genel fizyolojisi mi, ne? Bunlar olamaz. Kişileri bize sempatik kılan onların dış düzenlenişlerinden çok iç-düzenlenişleridir. İç düzenleri iç düzenimize uyanları sempatik buluruz. Buna ruhi yakınlık yahut ruhi

akrabalık da diyebiliriz. Nasıl demiyelim ki, dünyevi akrabaları gerilerde bırakmaya başladığımız zaman iç alemimizin boş kalmış olan sevmek ve sevilmeğe dağarcıklarını dolduran bu ruhi akrabalar olacaktır.

Hemen kapının önünde solda bir yer boşaldı. Oturdum. Daha çok kapıya doğru dönüğüüm. O da kapı ile en öndeki tek kişilik kanepede arasındaki kanepenin demirine tutunmuş, ileriye bakıyor. Yüzünün sol yanını ve biraz da önünü görüyorum. İleriye bakıyor. Öyle kendinden emin bir bakışı var ki. Zamana ve mekâna hükmeden bir kumandan gibi de mağrur. Kimbilir belki de hayata, hayatın dışından, hayatın üstünden bir yerden bakıyor.

Hayatın dışından.. Hayatın üstünden.. İnsanlar uyumayın. Gözünüzü açın. Bir oyundur etrafınızda oynanan. Ne sanıyorsunuz? Kaptırmayın kendinizi. Siz bir oyuncak değilsiniz. Siz bu oyunun merkezi, amacısınız. Oyuna hiç katılmamak elinizde değildir; burası doğru. Kaldı ki, yerinde de değildir. Oyunculardan biri de sizsiniz çünkü, başkalarının oyununu yaratanlardan biri de sizsiniz. Benim demek istediğim rolünüzü şuurlu olarak oynamanızdır. Oyuncak değil, oyuncu olmanızdır. Doğum bir oyun, yaşamak daha büyük bir oyun. Ölüm en büyük oyun. Bu oyunları size kimler oynuyor, niçin oynuyor, hiç düşündünüz mü? Ya küçük oyunlar? Ayrılmalar, kavuşmalar, küsmeler, barışmalar, doğum günü, mevlut, evlilikler... hepsi hepsi. Bir bakıyoruz varız, bir bakıyoruz kaptırmışız kendimizi küçük bir çarka, artık yokuz. Bir an varız, bir an yokuz. Ben diyorum ki, niçin hep var olmalıyım?

Bir duraktayız şimdi. Otobüs kalkıyor... Ama yok, nereye kalkıyor otobüs, ön kapı kapanmıyor ki! «Kim yaptı onu?» dedi şoför arkasına dönüp. «Kim olacak, dedi bizimki, inen çocuklar.» Ne tuhaf bir aksanı var, tuhaf ve garip. Sırlarla dolu sanki. Kapıyla oynamış olan haylazların bu şakasını küçümseyici bir gülüşle karşılayan fakat aynı zamanda çocukluğun ço-

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

cuklara daha yakıştığını büyüklüğün şanından bir hoşgörüyle takdir etmekten de geri kalmıyan olgun bir tavrı var. (Büyümüşte küçülmüş deyimi bir benzetme, bir yakıştırma değil gerçeğin ta kendisidir). Nitekim «günün mücadeleleri üzerine inen affedici akşam sessizliği gibi» eğildi, kapının kolunu çevirdi. Kapının kapanmasıyla da otobüs kalktı. Kötü huylu bu çocuklar için birkaç şey söylendi. Sonra herşey gibi bu da hatıraya aktarıldı, geçti gitti.

Bir hareket ne zaman iyi, ne zaman kötüdür? Otobüs hızla giderken kapıyı açmak kötü, durakta kapı bozulup da açılmadığı zaman aynı davranışı yapmak iyidir. »Birşey ne zaman pistir, ne zaman temizdir? Çünkü bal ağza alındığı zaman temiz, yere sürüldüğü zaman pisliktir... Her pislik yersizliktir. Her yersizlik pisliktir.» Aynı değerlendirmeyi iyilik kötülük için de yapamaz mıyız? Subjektif olarak, denebilir ki, iyilik kötülük ölçüsü vicdandır. Fakat varlıklar birlikte tekâmül eder, yollarında guruplaşa guruplaşa giderler. İyinin kötünün bir de objektif ölçüsü olmalı. Yersiz olan, içinde bulunduğu bütünün, sistemin dayandığı ilkelere uygun düşmiyen her davranış, her düşünüş, her duygu kötüdür. Görülüyor ki sırf iyilik, sırf kötülük yine olmuyor. Çünkü varlık sözü edilen ilkelerin anladığı kadarına, anladıklarına karşı sorumludur. Kendi zihnindeki ilkelere göre kötü olan mümkündür ki, o sistemi kurmuş varlığın zihninde iyidir. Varlık içinde bulunduğu sistemle tecrübeler yapa yapa sistemi kavramıya başlar, yani vicdanını geliştirir. (Anlaşıyor ki subjektif ve objektif diye yaptığımız ayırma pek suniymiş). Sistemi tamamen kavradığı zaman, bu sistemi de içine alan daha geniş bir sistemde ilk adımını atmış demektir.

Otobüs yavaş yavaş Yeniköye yaklaşıyordu. Öyle kendi halinde, kendi dünyasında, kendi ihtiyaç ve şartları içinde orada duruyordu. Orada, iki adım ötede. Yan yana fakat apayrıydık.

Nedir bu insanların yalnızlığı ki, kendilerini yaratmış olanı bile yalnız olarak

düşünürler. «Bir Tek» derler, «O Bir» derler. Bilmezler mi ki, ölçüyü yaratan ölçülemez. Yalnız doğup yalnız ölmelerine diyeceğim yok, arada yalnız yaşamasalar.

Artık alışmış olmalıydım. Artık alışmış olmalıyım. Bu kaçınıcı ayrılışım. Seni hiç unutmayacağım; öbürlerini de hiç unutmadığım gibi. Sizleri hep hatırlıyacağım. Kimbilir, başka zamanlarda, başka mekânlarda siz de bana rasgelirsiniz, bana sempati duyarsınız; ödeşiriz. Fakat şimdi.. Fakat şimdi ayrılmalıyız. Düzen böyle istiyor.

Otobüs durdu. Kapı açılmak üzere. İki eliyle kanapenin arka demirini tutuyor delikanlı. Sol kolu azcık açılmış, saati meydana. «Bak, dedim, sen saate bakmıyorsun ama saat sana bakıyor.» Gerçekten ilk konuşmamızdan bu yana saatine gittikçe daha seyrek bakar olmuştu. Daha az ve daha «çaktırmadan». «Efendim?» dedi. Anlıyamamıştı anlaşılan. Fakat öyle tersleyici bir tonu vardı ki sesinin, o zamana kadar varlığında biriktirmiş olduğum bütün gururumu, bütün onurumu ayaklarına saçmak olacaktı; bir daha tekrarlamak. «Bak dedim, sen saate bakmıyorsun ama saat sana bakıyor.» «Sahi mi?» dedi. Basamakları inmiye başlamıştım bile «Nerden arladın?» Ayaklarına saçtıklarımı acımadan ayaklarının altına almış çığnıyor, çığnıyordu. Pişman değildim. Yalnız bir tebesüm bile etmemişti, ona üzülüüyordum.

Kâinat akla gelmez kombinezonlarla doludur. Ola ki bu satırları eline geçirip bu satırları okuyasın otobüsteki çocuk; 23 Eylül 1964 te akşam seni otobüste rahatsız eden genç bil ki deli filan değildi. Ser-seride değildi. Garip adamın birisiydi belki, işte o kadar.

RUH ve MADDE'ye

abone olunuz

Adres: P. K. 1158 İSTANBUL

BİR YILDIZ DOĞARKEN

İnsanoğlu yeryüzünde bedenlendiği zaman kendine bir ad alıyor. Bütün şahsiyeti de bu ad ile birlikte düşünülüyor. Seviliyor, nefret ediliyor, maceralar yaşıyor; nihayet göçüp gidiyor. Yok oluyor mu? Hayatı ne tarzda devam ediyor? Orada onu hangi isimle çağırırlar? Okuyucularımızın çoğu bu suallere kolayca cevap verebilmektedirler. Yıllardır «Mustafa Molla», «Kadri», «Kemal Yolcusu» v.s. sembolik isimlerle tanıdığımız bu bedensiz dostların tebliğleri artık çok tabii bir hadise olarak bilinmektedir. Ancak, yeni okurlarımıza bu hususta biraz malumat vermek için, yıllarca önce, Cemiyetimize bilgiler vermiş bir dostun «Şihab» in kendini nasıl tanıttığını neşretmeyi faydalı bulduk.

ŞİHAP, önce kendini bir şiirle tanıtmak istiyor :

«Muhtelif seyyarattan (gezegenlerden) bir çok ilâmını var.

«Ol dünya mektebin bitirdim çoktan beri,

«Gezdim bir zaman şemsü kameri (güneş ve ayı)

«Nuru aşkı ilâhîden pâk ilhamım var.

«Ol ilhamı sizlere sunmağa amadeyim.

«Yeter ki siz nuşe ehlolun, ben bir badeyim.»

«Gelin siz bana bir kervan deyin,

«İlâhî yolda hep revan deyin,

«Ezelden başlamış yola sonu ebette,

«Durmayacak, durmadı hiç bir zaman deyin.

«Dem oldu o kervan vardı bir göle,

«Döndü, vedâ etti geçtiği çöle,

«Öyle bir göl ki tek katrası bir ummanı nur,

«Yayardı civarına hep haz ve huzur...»

«Bırakın da bunun sonunu nesren söyleyeyim. Çünkü yukardaki (medyom demek istiyor) manada pek kusur etmedi ama, nazmı ve vezni bozdu. Pek basit bir usul ve vezin kullanmama rağmen! Eh, ne yapalım. Medyomunuzun 'u gün kabiliyeti yoktur. Ama gene bir gün bunun sonunu medyomunuza tamamlayacağım. Fakat bugün isminin sonunu nesren söyleyeceğim.

«O bahs olunan kervan susuzluk ateşile. pek tabii nurlu, feyizli olan o göle atılmakta hiç bir zaman tereddüt göstermedi O atılış. bin nurla, feyizli su zerrecikleri saçtı etrafa. Öyle su zerrecikleri ki demin de söylediğim gibi, her biri bin ummanı nur... Bu zerreciklerden, şihaplardan bir tanesi arzınıza düştü. Size nasip oldu.

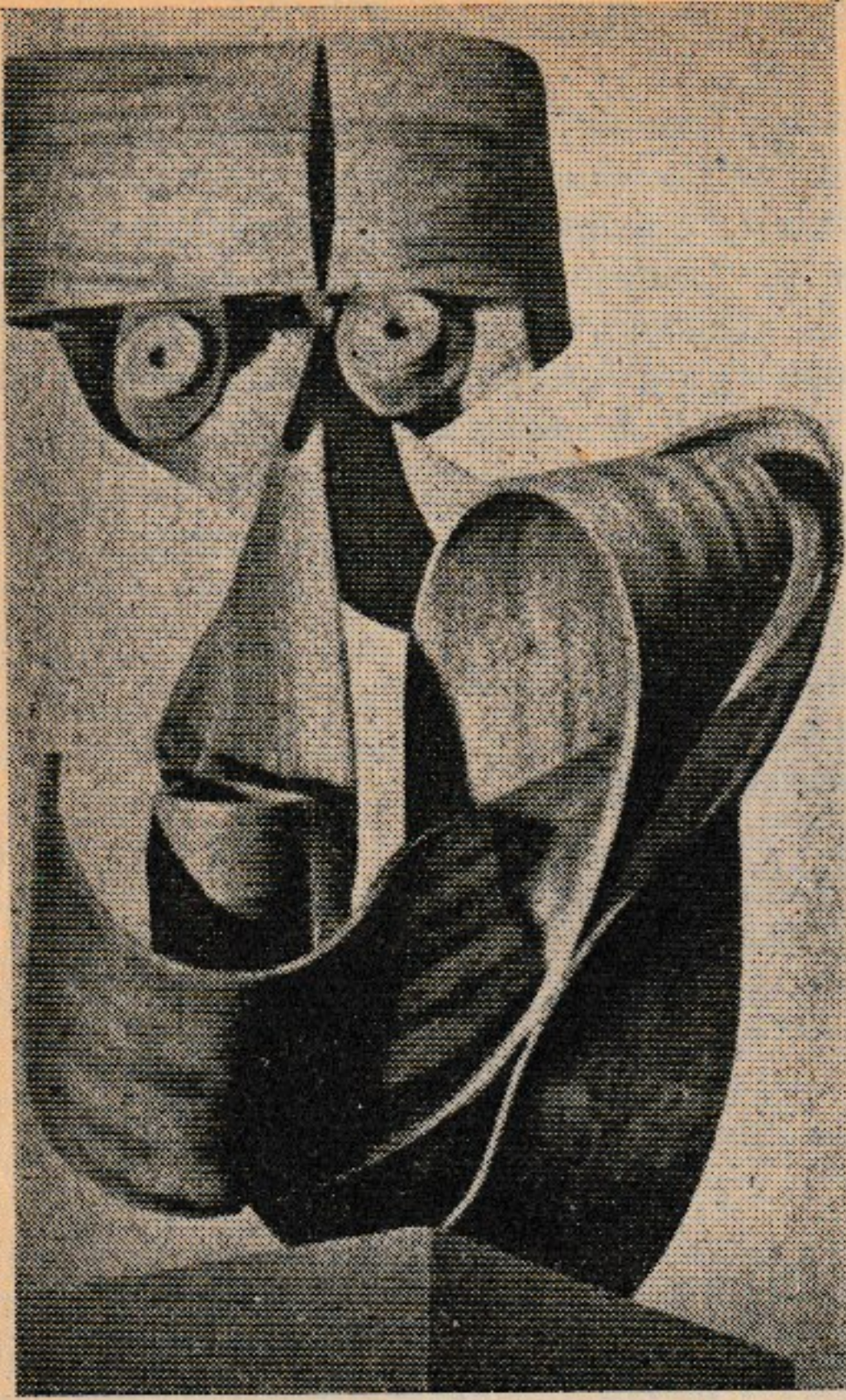
«Şimdi desem ki benim ismim Şihaptır. Sanmayın. Beni, manzum olarak söylediğim kısımda da ifade ettiğim gibi kervan farzederseniz o kervanın suya atılışından! muazzam, nurlu, feyizli göle atılışından sıçrayan bir zerresini, o gölün bir zerresinin size nasip olduğunu Allaha şükrederek kabul ederseniz Şihap isminin pek de bana ait olmadığını anlarsınız.

«Oğlum, istediğim, daha doğrusu bana bir namı müstear olarak takmak istediğiniz ismi Şihap kabul ediyorum. Ne dersiniz?

«B. R. — Muvafık.

«Şihap — Eh... Peki. Şu halde ben, demin de söylediğim gibi Şihap oldum. Alâhın izniyle vazifemi liyakatle başarır, yani size faydalı olur, biraz kolunuzdan tutup yan yana yürüyebilirsem günün birinde bu Şihap ismine bihakkin lâyık olmak lutfu bana verilir.»

(Devamı 27. Sayfada)

Spiritizma Dersleri

Hazırlayan: Ergün ARIKDAL

Ruhun medyomun hançeresini kullanarak doğrudan doğruya temasa geçmesi ile, bir diğer medyomluk şekline ulaştırız: Buna KONUŞUCU MEDYOMLUK denilmektedir.

KONUŞUCU MEDYOMLAR

Burada konuşucu'dan maksat, bizzat ruhun kendi sesini duyurması değildir. Medyoma, bir nevî telepati ile, fikirler yollayan ruhun tesiri söz konusudur. Bedensiz varlık medyomu tesiri altına alır, ona ve sinir sistemi merkezine hakim olur. Medyom aldığı tesirleri, kelime hazinesinin zenginliği nisbetinde, söz haline getirir ve gene kendi sesi ile konuşur.

Konuşucu medyomlar üç yoldan elde edilebilirler.

1 — Vasıtalı yazı medyomluğunun, konuşucu medyomluk tarzına çevrilmesiyle...

2 — Konsantrasyon yoluyla...

3 — Psikolojik infisal usulüyle...

BİRİNCİ TARZ

Bundan evvelki yazımızda vasıtalı yazıdan bahsetmiştik. Eğer vasıtalı yazı medyomluğu gereği şekilde gelişemiyor ve sür'at kazanamıyorsa, operatör ikinci bir yolu denemelidir.

Mantıkî olarak, irtibat kurulan varlığa, medyomla direkt temas kurup kuramayacağı hakkında sormak lâzımdır. Kaliteli varlıklar, umumiyetle, medyomun melekelerinin nev'i hakkında bilgi sahibi olabilmektedirler.

Cevap müsbet olursa, şöyle hareket etmek olayın tezahür etmesini kolaylaştırabilir:

Medyoma elindeki kalemı bırakması, sandalyesine yaslanması, sakin ve pasif kalması söylenir. Sadece zihnine gelen fikirleri, cümle ya da kelimeleri bekletmeden, tutmadan hemen söylemesi istenir. Umumiyetle fikir intikali değil, kalemı tutan kola hakimiyet tarzında, hançereye hakimiyet görülür. Medyomun çenesi ve ses telleri otomatik olarak çalışır ve bu çalışışa medyom engel olmaz. Ruhtan gelen tesirler kudretlidir ve bu yüzden onlara mukavemet etmek hemen hemen imkânsızdır.

Operatör çok soğuk kanlı ve cevval (zihnî kıvraklık) olmalıdır. Telâş ve korkmak gibi ruhî haller sür'atle sirayet etme kabiliyetindedirler. Nefse hâkimiyet çok lüzumludur.

İlk tecrübeyi fazla uzatmak yorucu olur. Müteakip celselerde tedricen bu süre arttırılabilir. Bu sayfalarda herşeyi teferruatlı olarak anlatmamız maddeten imkânsızdır. Usuller basittir. Oteyanı operatörün görgü ve zekasının, orijinal buluşlarının eseri olacaktır. Sualler sorulur, hüviyet tesbit edilir, ne gibi bir çalışma yapılabileceği araştırılır. Bilgi istenir, müşahade istenir, çeşitli varlıklarla ayrı ayrı görüşülür. Asistanlar, operatör ve medyom üçlünün ciddiyet, ihtiyaç ve çabalarına göre, celsenin istikameti tayin olunur.

Şu da var ki, her celsede bir rehber ruh mevcuttur. Bu varlıkla irtibat kurmak ve onun aracılığı ile tecrübeleri istikametlendirmek daha hayırlıdır.

Medyomlar sakin, dürüst ve araştırmacı bir hayat yaşanmalıdır. Hülâsa, başarı, sıkı bir işbirliğine halis ve inamlı bir operatöre, hazîrûnün arzu, cesaret, fakatci zekâ ve dürüst seciyesine bağlı olan ahlâki değerlerine bağlıdır. Avranın atmosferi sempatik olmalıdır. Bunlar sağlandıktan sonra «metod» meselesi ikinci plânda kalacaktır.

İKİNCİ TARZ

Sezgi yoluyla elde edilen bu tarz medyomluk da en önemli olan husus, medyom seciyesinde olan şahsın zihninin boşaltabilmesi veya tek bir şeyi düşünenebilmesidir. Buna konsantrasyon yahut zihni temerküz kabiliyeti denir.

Medyomluk çalışması yapmak isteyen kimse, sakin, loş ve rahat bir koltuğa oturtulur. Kendini tamamen gevşek bırakması, zihninden türlü düşünceleri kovması, ve gene zihnine gelen rnanaları, kelimeleri hiç bekletmeden söylemesi istenir. Temerküz metodu, hiç olmazsa bir müddet başka çalışmalarını icabettirir. Daha önce tek bir şey düşünmek, zihinde bir şekil canlandırmak ve bunu muhafaza etmek çok faydelidir.

Bir nevî murakabe haline geçen şahıs, operatörün dua ve talebiyle, ruhî tesirler alacaktır. Medyom kendinden yabancı bir tesirin başını ve vücudunu kavradığını hissetmekte gecikmez. Adeta içinden bir ses kendine hitabetmeğe, onu, bunları sesli olarak söylemeğe icbar eder. Medyom hemen söylemelidir. Yoksa tesirler sapar ve manâ ortadan kalkar. Bu esnada kat'iyen gürültü yapılmamalı ve operatör alçak sesle konuşmalıdır. Herkesin pasif halde bulunması birinci şarttır. Trans halinde hassas olan kimse, bilhassa bu tarz bir çalışma içinde, etraftan gelen müsbet ve menfî tesirleri kolayca alabildiği gibi, fikirleri ve zihni inamları da (telepatik yolla)

alır. O halde, hazinın bütün idareyi sadece operatöre terk etmeli ve yalnızca müşahadece bulunmalıdır.

Sezgi medyomluğu en ziyade kullanılan ve ilmi mahiyetteki tebliğlerin alınabildiği bir tarzdır. Ruh ve Madde'de okuduğunuz tebliğler hep bu yolla elde edilmiş tebliğlerdir.

Konuşucu Medyomluk bazı hallerde değişik durumlar da arzeder. Bedenlenme (enkorporasyon) medyomluğu denen bir tarz vardır. Usul aynidir; fakat medyomun tezahürü değişiktir. Bedenlenme tabiri nereden gelmektedir? Medyom ile bedensiz varlık arasında öyle bir sıkı itibat ve alâka kurulur ki, medyom ruhunun tahayyül ettiği ve yaptığı her hareketi aynisiynişeesine bedenimle gösterir.

El, kol, baş hareketleri, mimikler, sesin tonu ve ifade şekli, kullanılan kelime ve fikrî sıralanışlar tamamen değişir. Klâsik spiritler bu hali, medyomun ruhunun bedenini terketmesine benzetmişlerdir. Terk edilen yere, yani medyomun bedeninin içine, diğer ruh girmektedir. Esasen böyle değildir. Medyom ile ruhun arasındaki tesir alış veriş zîyadesiyle artmıştır. Psikoloik ve adalî otomatizma çok artar. Yazı yazar, resim çizer, elin mekânîk hareketleri görülür. Hatta kalkar, bağırır, ağlar ve türlü türlü heyecan halleri gösterir. Bu durumda varlığı teskin etmek operatöre düşer. Soğuk kanlı ve otoriter olmalıdır.

Bu medyomluk tarzında, medyomla ruhun itibatını fazla uzatmamalıdır. Celseden ayrılmak istenmediği zaman, medyoma «yatay paslar» (magnetik tesirleri dağıtıcı) yapmalı, gözler üzerine üförmelidir. Operatör iradî tesirlerini de kullanmalıdır. Üstün ruh plânlarından yardım talebemek gereklidir. Obsesyon karakteri görülürse bir müddet çalışmaktan vazgeçmelidir.

(Devam edecek)

Bir Yıldız Doğarken

(25. sayfadan devam)

Şimdi, okurlarımız Şihabın, hemen herhangi bir şahsın ölümünün bir adım ötesinde buluverdiği bir şahsiyet olmadığını anladıkları muhakkaktır. Ancak, bu hususta Bedri Ruhselmanın izahatını da ilâve etmemiz gereklidir.

Bu kıt'adaki (tebliğin başındaki) mânâ bu varlığın beşeri hüviyetinin çoktan kaybolmuş bulunduğunu gösterir. Hatta araya bir sürü diğer âlemlerin hüviyetlerinin de girip çıkmış olduğunu ifham eder. Esasen onun tebligatının her kısmındaki derinlik ve kudret bunu bize bilvasıta olarak da anlatmaktadır.

Şihap kelimesi de diğerleri gibi uydurma bir isimdir. Yani dünyada evvelce bu isimde birisi yaşamış ve sonra ölmüş de bizimle gene aynı ismi kullanarak konuşmağa başlamış gibi bir hal burada yoktur.

YARDIMCI ÜYE KÖŞEMİZ

Y.Ü.50 Sn. Mehmet Dinç

ERZİNCAN

1) Cemiyetle sizler arasındaki irtibatın geç ve güç olduğundan şikâyetinizde haklısınız. Elimizde olmayan sebeplerle bazı mektupların cevapları gecikiyor. Yardımcı üyelerle uğraşan bir elemânımız mevcuttur. Bütün faaliyetide bu mevzuca inhisar edememektedir tabii... Şuna emin olmalısınız ki, imkânlarımızın tümü ile hizmetinizdeyiz. Fakat henüz her işimizi daha seri şekilde yürütecek kadar yetişkin kadromuz yoktur.

Cevaplarımızı yeteri kadar izahlı yazdığımıza kaniyiz. Buna rağmen size yeterli gelmiyorsa, lütfen anlaşılmayan hususları tekrar sorunuz ki, daha çok tafsilâta girerek açalım konuyu...

2) Hangi faaliyetin size daha tatmin edici geldiğinden de bahsetmenizi isterdik...

3) Çevrenizde SPİRİTUALİZMA ile doğrudan doğruya ilgili kimseler olmaya bilir. Fakat maddenin ötesindeki varlığını sezmede olan o kadar çok kimseler vardır ki, kendi kendine dile getirmeğe çalıştığı hayat felsefesi içinde RUH ve MADDE düalizmini görmemek için kör olmamız gerekir.

Medyomluk kaabiliyetinin gelişmesi de gösterilecek derin ilgiye bağlıdır. O noktada gerekli birikim sağlanabilmişse aracılık yapacak birisi mutlaka bulunur.

Bu birikim, gerçek ihtiyacımızın yönünde olmalıdır ki, tahakkukuna engel kalmamış olsun.

4) Fikir münakaşalarınız yalnız üye arkadaşlara inhisar etmemelidir. Konunun içine girebilmeğe meyilli diğer kimselerle de tartışma kapıları açmanız, hem onların yönünden ışık tutucu, hem de sizin için işlenmemiş hususların işlenmesini ve eksiklerin, hataların ortaya çıkmasını sağlamış olur.

5) Derslerin, istifadeniz için, gönderilme süreleri kasden uzatılıyor. Okunan konuları bitirince dönüp tümünü birden, tümünden yeni elde edilen bilgilerle bir daha okursanız alacağınız neticeler daha değişik olacaktır.

Dr. Bedri Ruhselmanın 18 sayıdan ibaret Ruh ve Kâinat Mecmuaları 3 cilt olarak Ruh ve Kâinat kitabı, Mukadderat ve İcâbat, Medyomluk, ALLAH, Ruhlar Arasında isimli eserleri mevcuttur. Piyasadaki bulunanlar ise yalnız sondan ikisidir. (Ankara Cad. Gayret Kitabevi - İstanbul) adresinden temini mümkündür.

Ruh ve Madde'nin 15 günde bir çıkacağı zamanlar da gelecektir. Yeter ki, gerçek ihtiyacımızın yönü bu olsun...

«EL ELDEN ÜSTÜNDÜR» sözünü hatırlatırız. Bizden daha iyi düşünenler elbetteki vardır. Düşünülen en iyi şey değişmez de değildir. Zaman ve mekân değiştikçe bu en iyi şey de değişir.

Başarılar, sevgiler.

YARDIMCI ÜYELERİMİZ :

31. Mehmet Aktunç

(Adresiniz değişmiş olduğu halde yeni adresinizi maalesef bildirmediniz. Lütfen yeni adresinizi hemen bildirin.)

32. A. Celâyir Güvener

Onur Apt. Kat 1, Daire 6
DİYARBAKIR

33. Suat Hasekisoydan

Küçükpazar Hacıkadın Cad.
Hızırbey Câmii Sk. No. 28
Unkapanı - İSTANBUL

34. Mehmet Kaşıkçı

Kazancılar Cad. No. 44
KAYSERİ

35. Ali Şenel

Yd.Sb.Öğretmeni
Tavas - DENİZLİ

36. Yılmaz Çoruh

Manifaturacı Hacı Ali Aycan eliyle
Cumhuriyet Cad. No. 13
İĞDIR

KUŞ

Gözetleyiciler

Evvelce Kuzey Amerikanın geniş arazisinde mebzul bir hayvanlar topluluğu vardı. Fakat 19. asrın ikinci yarısında muhacirler, hiç bir kozmik felâketin yapamayacağı şekilde bu hayvan cinslerini mahv ettiler. Geniş çayırlarda denizin dalgaları gibi yayılan «bizon» öküzleri bunun başında gelir. Fakat daha korkuncu kuş cinslerinin ortadan kaldırılması olmuştur.

Bundan yüz sene evvel bazan Kuzey Amerika semalarını bir çeşit yabancı güvercin sürülerine karardı. Kilometrelerce bu hayvancıkların geçişi, güneşi kapatırdı. Kanat gürültüleri tabiatın en heyecan verici ve muhteşem olaylarından birini teşkil ederdi.

O zaman her tarafta, yediden yetmiş kadar herkes, bütün halk katliama koşardı. Sapanlar, tüfekler, oklar, taşlar, ağlar, hatta sopalarla kuş sürülerini avlardı. Yirmi otuz sene içinde bu kuşların nesli tamamen tükendi. Bu güvercinlerin sonuncusu 1913 yılında Cincinnati hayvanat bahçesinde can verdi.

Üçgen şeklindeki sürü uçuşlarıyla Middle-West semalarını kaplayan (bağırıcı turnalar) aynı akıbete uğradılar. Bu gün bu kuşlardan dünyada 38 adet kalmıştır! Labrador ördeği bu şekilde inkıraz buldu. Amerikan Balıkçı kuşu da ortadan kaybolmak üzeredir.

İkinci dünya harbinden sonra Amerikada yeni bir spor ortaya çıktı: Bird-Watching. Türkçesi kuş gözetleyiciliği. Bird-Watcher'ler yani «kuş gözleyenler»in yegâne gayesi kabil olduğu kadar çok cins kuşu tabii barmaklarında görebilmek. Bir bölgede bir mevsimde görebildikleri kuş sayısı ile aralarında müsabaka yapıyorlar

Tabii, kat'iyyen kuşları öldürmek akıllarına gelmiyor.

Her kınıldayan tüylü canlıya ateş eden dedelerinin yerini bu, insan vücudunu ve ruhunu dinlendirip terbiye eden tabiat ananın kucagında, kuşları seyreden, bundan en büyük hazı duyan bird-watcher'ler aldılar.

Tabiatın kucagına bir vahşi olarak giren insanoğlu elbette ondaki ahengi, sükununu, sevgi ve üstünlüğü eninde sonunda duyacaktır. Hayvanları seven insanların çoğu çocukluklarında ya bir hayvan öldürmüş, ya da öldürüldüğünü görerek derin bir acı duymuşlardır. Taşlar ve sopalarla güvercin sürülerine saldıran vahşi dedelerin, yeni imkân buldukları bir hayatta sakın birer Bird-Watcher oluşlarına niçin şaşalım?

Yeniden bedenlenme hatasını anlayan, anlayacak olan insan oğlunun karşısındaki adil bir tabiat yasasıdır. Nitekim hayvan kardeşlerimiz de, içinde buldukları tekâmül yürüyüşünde, sessiz fedakârlıklarıyla bizleri yumuşatıyorlar.

**RUH
ve
MADDE**

5. cildini tamamlamak üzeredir. Siparişlerinizi şimdiden verebilirsiniz

RUH ve MADDE

1965 yılında okuyucularına daha çok faydalı olmak için çalışmaktadır.

Yeni sene içinde RUH ve MADDE'ye abone olmayı ihmal etmeyiniz.

Abone adresi: P.K. 1157 İSTANBUL

ÖLÜLERİN CANLILARLA KONUŞTUĞUNU DUYDUM

ÇEVİREN:
Afif Yesari

(Geçen sayıdan devam)

Medyomluk konusunda ilgi çekici olaylardan biri de, 1886 yılında, Harvard Üniversitesinde öğrenci olan Amerikalı Mrs. Piper vak'asıdır...

Mrs. Piper, William James ve Prof. Charles Richet'nin öğrencisiydi ve otuz yıl Dr. Pinhuit ve George Pellew olduklarını bildiren Bedensiz varlıklar'dan tebliğler almış, onlarla irtibat kurmuştu... Bu celselerin hepsinde, müşâhit olarak bir bilgin de hazır bulunuyor, stenografi ile tebliğ edilen tebliğler, inceden inceye etüd ediliyordu... Trans halinden uyanınca, tıpla, uzak-yakın en ufak bir ilgisi olmayan Mrs. Piper, medyomluk görevi sırasında, trans hâlindeyken naklettiği, üstün değerde teşhis ve kullandığı tıbbî terimlerden hiç bir şey anlamıyordu... Daha sonraları, kendilerini Dr. Pinhuit ve George Pellew olarak tanıtan Bedensiz Varlıklar, aynı zamanda tebliğ vermeğe başladılar: İlki, Mrs. Piper'in ağzından konuşurken, ikinci-

si, onun sağ eliyle tebliğ yazdırıyordu ve genç kızın, konuşarak naklettiği tebliğ ayrı, yazı ile verdiği tebliğ, ayrı idi...

Bu olaya tanıklık eden asistanlar:

«Aynı bedeni, iki ayrı insana aitmiş gibi görmek, garip, şaşırtıcı bir şey» diyorlardı: «Ama gerçek'di...»

GEÇMİŞ ÇAĞLAR İÇİNDE BİR YOLCULUK

1901 yılının ilk haftasında, Versailles Sarayı'nın bahçesindeki Trianon Parkında gezinen iki İngiliz turisti, asık suratlı, karanlık yüzlü iki park bekçisi görürler.. İşleriyle meşgul bulunan adamların üzerinde yeşil elbiseler, başlarında üç köşeli şapkalar vardır, önlerinde, bir başka adamın durduğu garip bir köşk yükselmekte, biraz ötede, çimenler üzerinde de, saçlarının yarısını geniş, beyaz bir şapkanın örttüğü genç bir kadın oturmakta, ince bir atkı, geniş eteğinin üzerine sarkmaktadır. Aynı biçimde, aynı çağ elbiseleri giymiş başka kimseler de, karşı yolda ilerlemektedirler..

İngiliz turistleri, başlangıçta şaşırmamış, parkta, eski çağların kıyafetleriyle, tarihi bir bayramın kutlandığını düşünmüşlerdir... Fakat, az sonra günümüzün kıyafetleriyle karşılarına çıkan asıl park bekçileri, bu düşüncelerinde yanıldıklarını ortaya koyar: Parkta, tarihi bir bayram kutlanmamış, turistler, tastamam XVIII. yüzyıl içinde kısa bir yolculuk yapmışlardır... Gördükleri kılıkları inceden inceye tarif ettikleri bir bilirkisi, vision'larının su götürmez bir gerçek olduğunu belirtmiştir(*)...

ÇEVREMİZDEKİ MECHULLER

Çoğu kimse, bu çeşit olayların sıhhati ve ciddiliği konusunda ne gibi bir açıklama veya yorumlama yapılabileceğini sormaktadırlar...

Buna sebep, belki de bu fenomenlerin ve spiritik olayların henüz kesin olarak birer formül'e bağlanmaması, göz'ün şâ-

(*) «Historia» Dergisinin, Kasım 1955, 108 No.lu sayısında bu olaya dâir daha geniş bilgi verilmektedir. A. Y.

Ruhî irtibatlar için, bazen fotoğraflardan faydalanılıyor.

hidolduğu vak'aları, aklın inkâr etmesi - dir...

Beri yanda, bizleri her an şaşkınlığa düşürecek kadar garip, inanılmaz gibi görünen bir yığın olay, her gün çevremizde cereyan etmektedir: Komşumuz, rüyâsında, bineceği uçağın düştüğünü görür, yolculuktan vazgeçer, ertesi gün, gazetelerde, uçağın düştüğünü okur... (İşin garibi, biz de okuruz!..) Hiç aklımızda yokken,, anî bir kararla, bir dostu ziyarete gideriz... Kapı açılır açılmaz, dostumuz: «Bak hele!..» der: «Ben de şu anda sizi düşünüyordum!» (İşin garibi, çoğu zaman biz de düşündüklerimizi karşımızda buluveririz!..) Ve, bunların hepsi de, günlük yaşamımızda yeri olan gerçeklerdir..

Ve, gerçek medyumların, öteler âlemindeki sevdiklerimizle, bizler, yani, canlılar arasında bağlantı kurmaları da, bu olayların bir başka çeşididir ve en az bunlar kadar «gerçek» dir...

DOKSAN YILDAN BERİ...

Pére - Lachaise Mezarlığında, Golua'ların dormenleri stilinde bir mezar taşında, büyük hatırası hâlâ dipdiri, ufak tefek bir profesörün adı kazalıdır...

Denizart - Leon - Hippolyte Rivail'dır adı ama, daha çok, Alan Kardec diye tanınır; spiritisme'in kurucusudur...

Doksan yıldan beri, mezarından bir gün bile çiçek eksilmemiştir Kardec'in... Özellikle kadın ziyaretçiler dikkatle onarmaktadırlar bu mezarı...

Bu mezar başıda ağlayan kadınlar gördüm.

Bütün bir salonun kalabalığı içinde ağlayan kadınlar gördüm; bir spiritizm celsesinde, ilk defa, ölülerin konuştuklarını duyduğum zaman...

— S O N —

RUH VE MADDE

Okuyucularını ücretsiz olarak abone kaydediyor. Siz de «RUHSAL OLAYLAR» yarışmasına katılın. Daha fazla izahı 34. sayfada «Cemiyetimizden Haberler» köşemizde bulacaksınız.

RUH ve MADDE

gelecek sayılarında yeniliklerle dolu olarak karşınıza çıkacaktır.

Bekleyiniz...

Rüyalar ve Yorumları

(Geçen Sayıdan devam)

Yazan: Ergün ARIKDAL

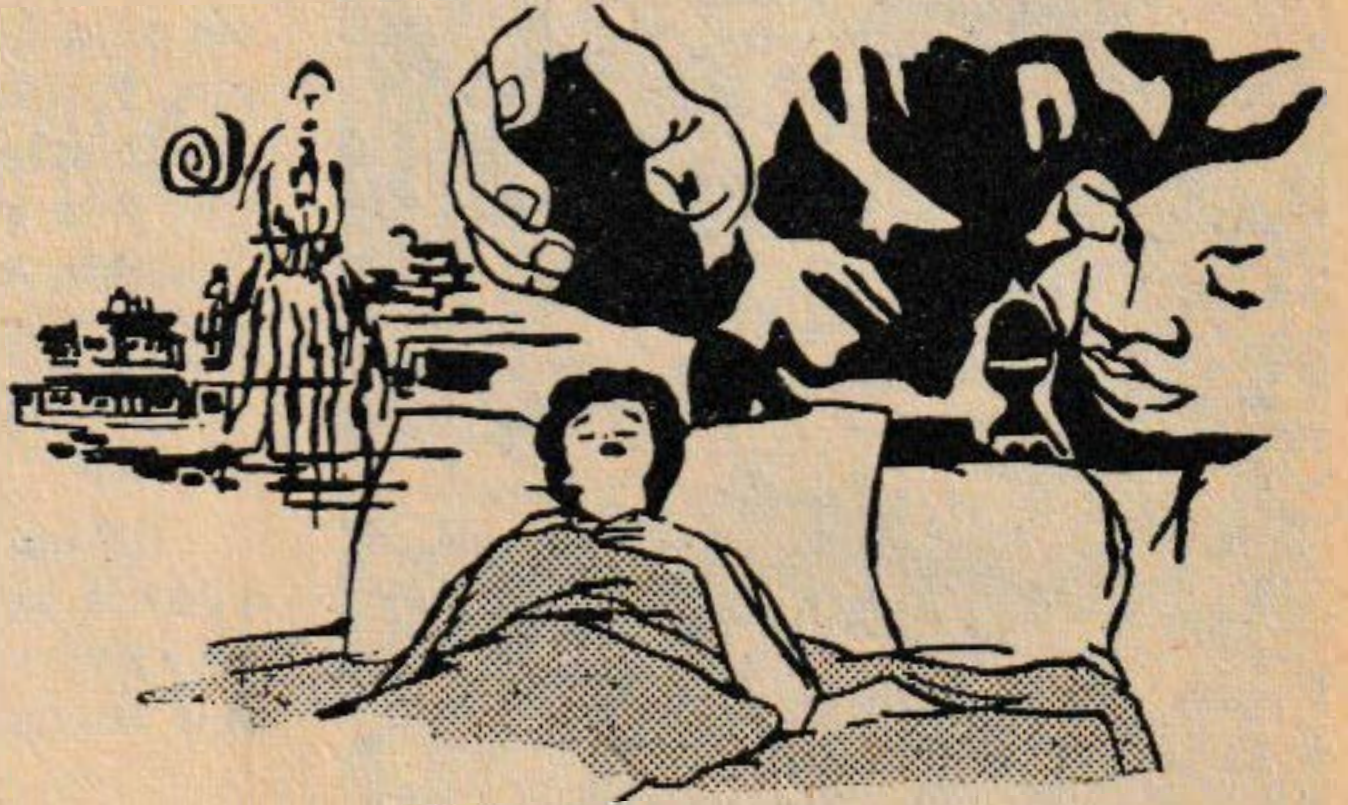
Bu yazımızda itibaren rüyaların yorumlarında başlıca mevkî işgal eden, SEMBOLLERE (Remz'ler) girmiş bulunuyoruz. Bütün yorumcuların - ilmî ya da an'aneci olsun - birleştikleri bir nokta vardır ki, bu da «benzetim» ve «semboller» yoluyla, rüyaların kendilerindeki manayı açık ve vasıtasız olarak ortaya koyduklarıdır. Eski devirlerde, rüyaların yorumlanması için, şahıs, sembollerin ve onların açıklanma imkânının mevcudiyetinden asla şüphe etmezdi. Rüyayı gören ve yorumlayan, aynı ruhî hava içine girerler ve birbirlerini iyi anlardı ki rüyanın yorumunu çok isabetli olurdu. Bu yüzden, zaman zaman, iyi yorumcular halk tarafından itibar görünüştür. Bilhassa, Orta Şark ve Yakın Doğu ile Arab yarımadası kavim ve milletleri, rüya yorumları üzerinde pek değerli eserler ortaya koymuşlardır. Psikanaliz daha bu noktaya gelememiştir.

Rüyalarındaki sembollerin zenginliği, çeşitli oluşları, onların ferdiyetle, yani insanın kendi psikik halkıyla, çok sıkı alakaları olmalarındandır.

SEMBOLE, NEDİR?

Sembolizm bir fikri, bir duyguyu, bir varlık ya da bir eşyayı başka şeylerin müşahhas imajı ile göstermek olduğuna göre, sembol müşahhas bir imaj olmaktadır.

Duygu, arzu, fikir ve istisaplarımızın şekiller altında gözükmesi, sembollerini meydana getiriyor demektir. Meselâ adakt fikri terazi ile, millet fikri bayrakla, kültür ve irfan meşale ile temsil edilmektedir. Bunlar herkesçe anlaşılabilir, hemen hemen

aynı manaları ihtiva eden bir nevi işaret, timsal yahut rumuzlardır. Herkesce anlaşılabilir olması, rüyaların müşterek sembollerini teşkil etmektedir. Doğudaki yorum ile Batı'daki yorum birçok noktalardan, genel anlam içinde, bu yüzden benzerlik göstermektedir.

Rüyalarındaki sembolizm çeşitli şekillerde bulunur: ima, mecaz ve işaret.

IMALAR

Imalar (allusions) dolambaçlı, fakat işaret edilmiş şey ile mantıkî ve inalûm bağları olan üstü kapalı ifadelerdir. Bunlar, zihinde bir olay, bir şahıs ve bir eşya v.s. fikrini uyandıran fikirler veya sözlerdir.

Ima tarih, mitoloji, edebiyat, örf ve adet, renk ve eşya biçimlerinden meydana çıkmıştır. Yani bunlarda olan meşhur haller, söz ve fikirlere kuvvet vermek veyahut onları kestirme yoldan belirtmek için kullanılır. Bir nevi gizli mukayesedir. Rüya gören bunu tamamlamaya ve sa-

rahat kazandırmaya davet edilmiş durumdadır.

MECAZLAR

Mecazlar (Allégories) seçilmiş şekiller vasıtasıyla mücerret bir fikri temsil etmek için zihnî bir anlaşmadır. Edebiyat ve ilâhiyatçıların en çok kullandıkları ve faydalandıkları bir ifade tarzıdır.

Bilhassa kimbî dinlerde mecazlara çok rastlanır. İfade edilen fikir ya da bilgi bazı şeylere benzetilir. Hatta bu şeyler bir araya gelerek bir hikâye halini de alabilir.

İŞARETLER

İşaret (signe) belirli bir fikir ve duyguyu ifade eder ve özellikle uyuyan kimse tarafından kabul olunmuş bir anlaşma, mutabakattır. Bunlarşahıs ve kolektif iç güdüler tarzında görünebilirler. İşaret, bu zamanda, kendine has işaret-ediciliğini, temsil ve tahrik etmeği keser ve artık sadece ilk değerini ifade eden grafiklere muadil hale geçer: söz ve yazıdaki kelimeler, çin harfleri, sağır - dilsiz lisanı, tei-

gibi işaretleri, musikî notaları gibi...

Eski Mısır yazısı olan hiyeroglifler, bazan rüyalarda kullanılan işaretlerin mekanizması anlamında kullanılabilir. Daha iyi izalı edersek, şekli-yazı olan hiyeroglifler insan gözünde hem bir şekil ve hem de zihinde bir manâyı müştereken doğururlar. Rüyalarda da böyle olmaktadır. Çeşitli işaretler, hemen hemen şahıs için belirli fikirleri göstermektedir.

Bu nev'i: sembollerin en tipik olanları, bilhassa rüya ile ilgili olarak, sayılar, hendesi şekiller, alfabe harfleri zikredilebilir.

EBEDİYEN TEKRAR EDEN ŞEKİLLER

Rüya imajları, ifade be ifade, zorlayıcı bir mutabakama sahip değildir. Yanî bütün şahısların şuuraltında aynı ifadeleri bulamayız.

Bununla beraber, arşetip (archétype) denilen sembol zen-

cirleri, ifade prensibi bakımından birbirine bağlıdır. Arşetipler kainat şümül bir değere sahiptirler.

Eflâtunî felsefede, arşetip kelimesi, bazı özel varlık ve eşyaları belirten gayrîmaddî, değişmez ve noksansız ideallerin mücesssem sûretlerine (kopyalarına) atfih edilir. Meselâ, güneş bütün çiçeklerin, bütün balçıkların, kuşların ve bütün sürüngenlerin üzerinde parıldar; hayır ve şer'i, güzel ve çirkini tefrik etmeden ıstır. Bu, sanki, Allahın rahmetidir. Bu yüzden güneş, gerçekten, eflâtunî anlayışa göre arşetipik imaj olmaktadır.

İngiliz filozofu Locke'a göre, arşetip ismi «ruhun kendinde cemettiği ve herbiri kendinde kıymetli bir maksat ihtiva eden basit fikirler koleksiyonu» manasındadır.

Psikolojiye gelince: arşetipler, anne ve baba sevgisi, ebeveyn ve çocuk arasında ineydana gelen ruhî bağlar gibi, li-

yatın tipik verilerini (mûta, donée) içine alan ilkel imajlardır. Bu ilkel imajlar, insanın ilk ilkel hakikatlerle yüzyüzc gelmesinden sonra hasıl olmuşlardır. Daime mevcut olan bu şekiller bütün zaman boyunca her insanın şuur altında ebediyen tekrar ederler. Jung, bu sebeple, bunları kollektif şuuraltı sembolleri olarak isimlendirmiştir.

Jung'a göre: «kollektif şuur, münhasıran derin ilkel imajlarla doludur. Arşetipler kuvvetler ve şura yakın olmalarına rağmen, sadecce, açık ve faal imajlar şeklinde beliren psişik frenksiyonlardır. Arşetipler dünyanın zihni şekillerini, dinamik tezahürlerini massederler ve böylece görünebilir ve ruhîleşebilirler. Temsil değil ve fakat temsillerin durumundadırlar. Kısaca arşetipler, psişik kuvvetlere yakın, içgüdülere mukabil olan bir nev'i psişik kuvvettir.

(Devam edecek)

Noel Nedir ?

(3. sayfadan devam)

Ocaktan 25 Aralık tarihine neklettirmişlerdi ki bu bir Mitrak festivale tekabül etmekteydi. Suriyeliler ve Ermeniler ise 6 Ocak tarihine inanmakta olup Romalıları bu yüzden güneşe tapma ve putperestlikle itham etmişlerdi.» denilmektedir.

HEDİYE DEĞİŞ TOKUŞUNUN ASLI NEDİR?

İsanın «Yahudilerin Kırılı» olarak doğacağı kâhinlerce bilinerek ona hediye takdimleri sunulunca bütün hıristiyanlar da, aynen birbirlerine hediye sunmak için Noel ayını seçmişlerdi. Buna itiraz edilince birçoğu şöyle diyecektir: «Peki bizim incilimizde hediye vermek icab ettiği yazılı değil mi? Kâhinler de İsa'ya hediye vermediler mi?»

Burada biraz duralım ve bazı sürprizlerle karşılaşacağımızı hesaba katarak açık hakikati öğrenelim:

Bu hediye vermenin menşei Bibliotheca Sacra, Cilt 12, 5.153-155 te şöyle izah edilmektedir:

«Hediyelerin dostlar arasında değiş tokuş edilmesi hem hıristiyanlık hem de putperestlik Saturnalia'da da aynen vardır. Ve bu, hıristiyanlar tarafından Putperestlerden alınmıştır.»

Hediye değiş tokuşunun hıristiyanlıkta bir tek alâkası dahî yoktur. Bu, İsa'nın yaş gününün kutlanması için değil de eş dost ve ahbabların birbirlerinin hatır ve gönüllerini yapmak için alıp verdikleri hediyelerden dolayıdır. Burada kat'iyen Mesihin anılması ve onun getirdiği mesajın insanlar arasında düşünülüp hiç olmazsa o gün tatbik edilmesi mevzu bahis değildir.

Yukarda gösterilen deliller muvacehesinde Noel Bayramının hakiki hüviyeti açıkça meydana çıkmaktadır.

CEMİYETİMİZDEN HABERLER

KONGRE. — Geçen ay bildirdiğimiz gibi, tüzüğe göre iki senede bir yapılmakta olan cemiyetimizin Genel Kurul toplantısı 29 Aralık 1964 tarihinde yapıldı. İdare heyetinin faaliyet raporunun okunup tasvip görmesinden sonra yapılan seçimde yeni idare heyeti aşağıdaki şekilde tesbit edildi:

Başkan : Feridun TEPEKÖY

2. Başkan : Suat TAHSUĞ

Sekreter : Ergun ARIKDAL

Muhasip : Çetin SALKÖK

Veznedar : Erol HARAS

Önümüzdeki iki senelik yeni devrede etrafımıza faydalı olabilmek için daha çok çalışmaya kararlıyız. Bu devrenin hepimiz için aydınlık olmasını dileriz

RUHSAL OLAYLAR YARIŞMASI. — Geçen sayımızla açtığımız bu yarışma sadece ruhi olaylar üzerinedir. Okuyucularımızdan yolladıkları yazıları vak'alara inhisar ettirmelerini ve yazılarını «RUHSAL OLAYLAR YARIŞMASI — P. 155 İstanbul» adresine yollamalarını bilhassa rica ederiz. Şimdiye kadar gelen birçok yazı yarışma şartlarına uymadıkları için elenmişlerdir. Yarışma şartlarını bildiriyoruz:

- 1) Yazılar en fazla 500 kelime olmalı; kâğıtların tek yüzüne, bir satır aralıklı ve daktilo ile yazılmalıdır.
- 2) Nakledilen vak'a konumuzla ilgili olmalıdır.
- 3) Seçmede, ifade düzgünlüğü, anlatılan olayın doğruluğunun tahkik edilebilmesi için gösterilen kaynakların yeterli olup olmadığı ve nakledilen olayın ilgi çekici olup olmadığı gözönüne alınacaktır.
- 4) Yarışmaya ancak bir tek olayla katılmak kabildir.
- 5) Yazılar her ayın 1'inde elimizde olacak şekilde postalanmalıdır. Geçen yazılar bir sonraki aya kalır.
- 6) Yarışmacı, hiçbir zaman olayın izahına girmemeli ve olayı saf olarak bildirmelidir.
- 7) Aynı şahıslar, aynı ay içinde olmamak şartı ile, tekrar tekrar yarışmaya katılabilirler.
- 8) Gönderilen yazılar iade olunmaz.

En çok beğenilen yazı sahibi «RUH ve MADDE» ye ücretsiz olarak üç aylık **ABONE** kaydedilecektir.

RUHSAL OLAYLAR ANKETİ. — Anadolu ajansı ve basınımızdan büyük ilgi gören anketimiz devam etmektedir. Okuyucularımızı katılmaya davet ederiz. Anket sualleri :

- 1) Bazı şeyleri olmadan önce seziyor musunuz? Nasıl oluyor?
- 2) Hayalet veya acaip şekilli varlıklar gördünüz mü? Nerede, nasıl?
- 3) Rüyalarınız çıkar mı? Bir olayı, olmadan önce rüyanızda gördünüz mü? Gördünüzse anlatın.
- 4) Ruhlarla konuşulduğunu biliyor musunuz? Böyle bir olaya şahit oldunuz mu?
- 5) Falcılara inanır mısınız? Eğer fal baktırdıysanız doğru çıktı mı?

Dördüncü buud

(7. Sayfadan devam)

düzlemine yapışmış bir varlıktır. Onun gözü, iki buutlu, üzerine bastığı toprak da İki buutlu insanın karşısında aynı mekân içinde bir daire veya bir ev bulunsun. Bu takdirde iki buutlu insan, iki buutlu gözü ile ancak yukarı veya aşağıya bakabilir (Tabii x y düzlemi içinde kalmak şartı ile.) Hiç bir zaman başını tahta düzlemin. den dışı doğru (Z eksenini istikametine) çeviremez. Zira biz peşinen bunu böyle kabul etmişizdir. Şu halde iki buutlu insanın bütün hareketi tahta düzlemine (xy düzlemine) yapışmış olarak meydana gelecektir. Karşısında duran daireye veya eve bakacak olursa, dairenin içi (veya evin iç kısmı) ile dışı çizgilerle sınırlanmış olduğundan, görüşü ancak cepheden olacaktır.

Pencere sadece, iki buutlu satıh üzerinde açılmış bir aralıktır. İnsan bu eve baktığı zaman evin arka tarafını müşahade edemeyecektir. Fakat bu müşahadesi, bi

zim üç buutlu mekân içindeki bir evi müşahademize analogiktir.

Nasıl ki, biz bir eve baktığımız zaman ancak önünü görüyor, arkasını göremiyorsak, bu adam da kendi evinin önünü görüyor arkasını göremiyor. Meselâ, evin içinde oturmakta olan bir başka insanı da görmesi mümkün değildir.

Şimdi de aynı iki buutlu xy mekân düzleminin karşısında kendimizi (üç buutlu insanı) ele alalım (Şekil: 4).

Biz üç buutlu bir mekânın insanıyız. Yani biz iki buutlu mekân varlığının içinde bulunmuş olduğumuz düzleme yapışmış değiliz Biz bu sebeple, hem karşımızda duran düzlem insanını hem evin önü, içi ve arkasını bir anda görebilecek durumdayız. Şu halde biz iki buut düzleminden dışarı çıkmış olmamızdan dolayı her tarafını aynı noktadan görebilme üstünlüğünü kazanmış oluyoruz.

(Devam edecek)

Büyük Vazifeliler

(9. Sayfadan devam)

zedelendi; selâmetimiz için olan ceza onun üzerine indi; ve onun bereleriyle biz şifa bulduk. Hepimiz koyunlar gibi yolu şaşırдық; her birimiz kendi yoluna döndü; ve Rab hepimizin fesadını onun üzerine koydu.

«Ona kötü muamele ettiler, fakat alçaltıldığı zaman ağzını açmadı; boğazlanmaya götürülen kuzu gibi ve kırkıcılar önünde dilsiz duran koyun gibi, ağzını açmadı. Gaddarlıkla hükmedilerek kaldırıldı; onun zamanında yaşayanlar arasında kim düşündü ki, diriler diyarından kesilip alınması kavminin günahlarından ötürü idi. Vuruş ise kavim içindi. Ve haksızlık etmediği ve ağzında bile bulunmadığı halde, kabrini kötülerin yanında yaptılar ve ölümünde zengin adamlarla beraberdi.

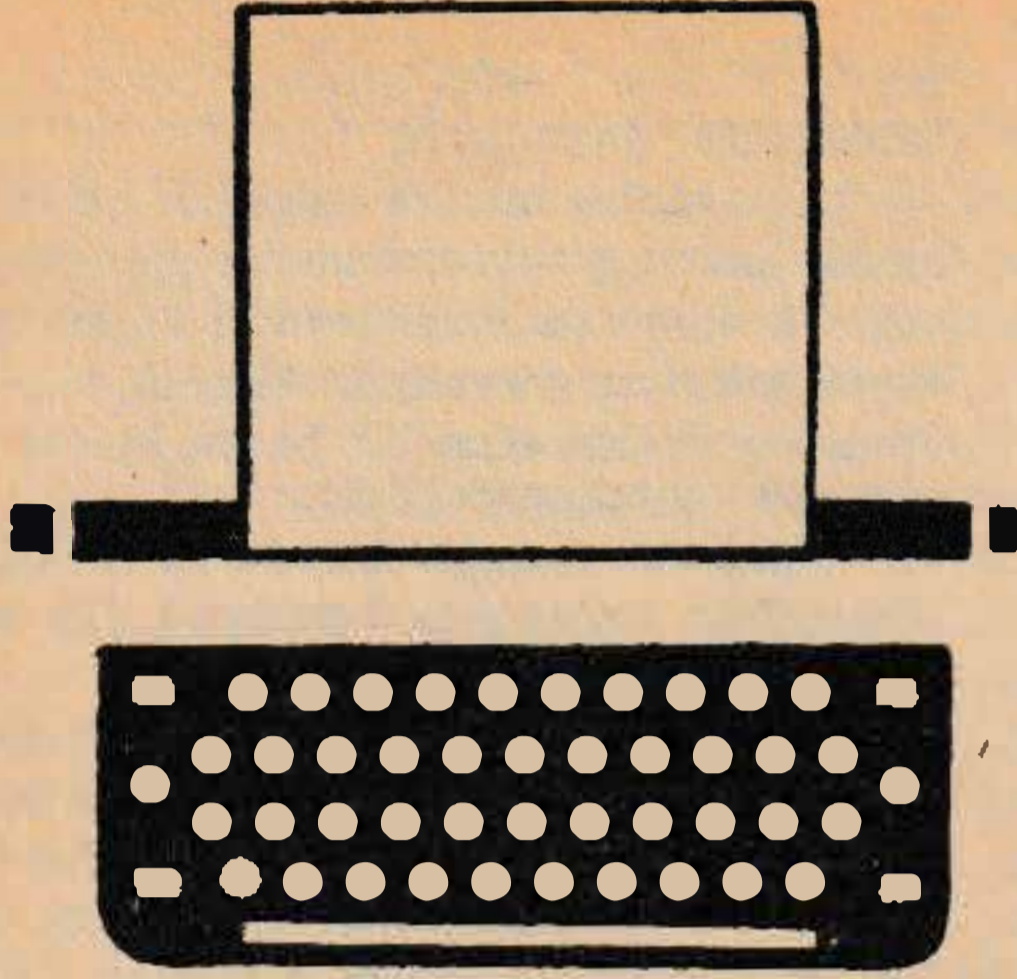
«Fakat onu ezmek Rabba hoş görünürdü; onun canı günah takdimesi edilince, zürriyetini görecektir, ömrünün günlerini uzatacak, ve Rabbin Muradı onun elinde ileri gidecek.

«Canının emeği semeresini görecektir ve doycak! salih kulun bir çoklarını ken-

di bilgisiyle salih kılacak; ve fesatlarını kendisi yüklenecek»

Sekiz asır boyunca milli felâketler yanında, Peygamberin sözleri Mesihin fikrini ve hayalini bazan korkunç bir intikamcı, bazan da bir siyanet meleği gibi yaşatıyordu. Asur zulmü altında, Babil esaretinde, İran idaresi altında, Mesih fikri gelişti. Roma hakimiyeti ve Herod saltanatı gelince artık Mesih bütün vicdanlarda yaşıyordu.

Nasıl Roma tarihi zaruri olarak, kaderin cehennemi mantığı ile Sezara erişti ise, İsrail tarihi de, hür olarak, Rabbin görünür sözcüleri (Peygamberler) ile tezahür eden Lutfu İlâhının (Tanrısal Bağışın) Tanrısal mantığı ve şuurlu bir yol ile İsaya erişti. Kötü, zaruri olarak kendini nakzetmeye ve kendini mahvetmeğe mahkûmdur; çünkü yanlıştır; fakat iyi, bütün manilere rağmen, zamanlar içinde ışık ve ahengi meydana getirir; çünkü gerçeğin verimliliğinin mahsulüdür. Zafere rinden Roma ancak Sezarlığı çıkardı; İsrail de yıkılışından Mesih'i! (Devamı var)

Okuyuculara CEVAPLAR

Sayın Ulvî Aksoy - KADIKÖY

«Şu anda bulunmuş olduğum vazifedeki başarımda da, Mecmuanızın tesiri olduğunu söylemekle iftihar edebilirim.»

Diyor ve sorularınıza cevaplar istiyorsunuz.

1 — Geçmiş hayatlarındaki cinsiyetlerin zıddına doğan varlıklarda, hiç bir değişiklik hasıl olmaz. Ruhun cinsiyeti yoktur. O nötr bir durumdadır. Tekâmül ihtiyacına göre erkek veya dişi olarak enkarne olabilir.

2 — Mezarlıklara gidip dua etmek, bize göre, ziyarete esas teşkil eden ölmüş kişilerin ruhlarına iyi ve hayırhah bir tesir yollayabilmek içindir. Mezarlık bu tesirin kuvvetli olmasını temin eden bir konsantrasyon vasıtasıdır. Zihnin başka yönlere çelinmesinden korur. Dediğiniz gibi, mesafe ve yerin önemi yoktur. Dua edenin içtenliği ve gücü önemlidir. Ayrıca şu da vardır ki, her dua dua edilene değil, çoğu zaman dua edene yarayışlı olmaktadır. Başkaları için iyi diek ve tesirlerde bulunmak yüksek bir diğerkâmlıktır.

Selâm ve sevgiler.

Sayın Gökalp ÜLKÜCÜ

ANKARA

Basınızdaki geçen su olayınızı okurlarımıza da duyurmak istiyoruz. Oldukça enteresan ve çok tipik :

«Hadise geçen senenin Haziran ayında Kastamonu'nun bir otelinde geçti. Hava pek çok sıcak ve odam güneşli idi. Vakit öğle. Biraz istirahat etmeği düşünerek yatağıma uzandım; sıcaktan bunalıyordum. İyiden iyiye çıplak sayılırdım. Aradan ne kadar zaman geçtiğini düşünmüyordum. Bir ara acıp bir hâl oldu: soğuk ter dökmeğe başladım ve bütün tüylerim diken diken oldu. Hiç bir şey düşünemez oldum ve bir ara, içimden yükseldiğimi hissettim. Sanki altında yatak yoktu ve bana bir ses yükseldiğimi söyledi. Bir ara sanki uzaktan vücudumu seyrediyordum. Yatağta yatan ben değildim...»

Bu suretle siz, pek çok kimsenin zaman zaman karşılaştığı bir olayı bizzat yaşamış oldunuz. Biz buna «ruhi gevşeme» (degajman) ya da «nisbi dedüblman» ismini veririz. Ruh ve beden münasebetlerinin türlü derecelerde gevşediğini biliyoruz. Bunların bir kısmı da degajman ve dedüblman tarzında olanlardır. Olayın meydana gelmesi için çeşitli sebepler mevcuttur. Bunlardan biri fizyolojik tesirlerdir. Bazı ilaç ve bitkiler nasıl halüsinasyon ve ruhi gevşeme hasıl edebiliyorsa, atmosfer olayları da aynı tesirleri icra edebilirler.

Birçok psişik olaylarda bulunan «hasasiyet hadi» sizde de var. Havanın sıcak olması, adeta bir narkoz tesiri yaparak,

ruh ve beden münasebetlerinizi gevşetmiş. Yükselme intibası bundan ileri gelmektedir. Kendinizi yatakta yatar görmeniz ise, psişik olayın iyice derinleştiğini, hemen hemen dublenizin (bedeninizden daha sey-yağ ikinci bedeninizin) meydana geldiğini belirtmektedir. Anormal bir hâl değildir. Sık sık tekerrür edeceğini zannetmiyoruz. Ruh ve Madde'de bu tip olaylar anlatılmış ve açıklaması yapılmıştır.

Selâmlar ve sevgiler.

Sayın Ali KAYA

EYÜP - İstanbul

Sorularınıza sırasınca cevap veriyoruz :

1 — Sizde, karınızda ve çocuklarınızda müstereken meydana gelen bir obses-yondan bahsediyorsunuz. Bu tip olaylar pek nadiren meydana gelir. Anlattıklarınıza göre, obsedör varlık, esas sizinle irtibat-tadır. Sizin, karınız ve çocuklarınızla olan ruhsal âlâkanız, derin sempati haliniz, sizdeki yabancı tesirlerin onlara da geçmesine sebep olmaktadır. Bu yüzden onlar da bir takım tesirler alarak halüsinasyona (yoktan görmelere) sahne olmaktadır. «Bir bakıma obsesyonu faydalı telâkki ettiğimden...» diyorsunuz. Evet! Ama hangi seviyede olanı? Siz şimdilik bu «faydalı telâkki etmeden» vaz geçin ve bu tip tesirlerden uzak kalmağa çalışınız.

2 — «Aslında çocuklarımız bizim bile değilmiş. Biz onların dünyaya gelişlerine vasıta oluyormuşuz» diyorsunuz. Çok doğrudur ve tastamam böyledir. Ruhların tekâmül etmeleri için yeryüzünde yaşamala-

rı, dolayısıyla bir anne ve baba vasıtasıyla doğmaları lâzımdır. Onlar da en az bizim kadar büyük ve olgundur. Cisimleri çocuk-tur sadece.

3 — İnsan ruhu birden fazla değildir. İnsan bedeni sadece hücreleri ve diğer unsurları kadar (kandaki mikrop ve diğer kürecikler gibi) ruha sahiptir. Bütün bu diğer ruhların idareciliği «aslı ruha» bağlıdır. Bizim gerçek benliğimiz bu idareci ruhtadır. O ise, diğer organ ve hücre ruhlarını, tekâmül gayesine bağlı olarak, idare eder. Ölümünden sonra bu ruh organizasyonu dağılır ve her biri ait olduğu muhite döner.

4 — Ruhlardan, insanların tekâmül ihtiyaçlarına göre, bilgi alınabilir. Yukarı plânlar faydalı ve inkişafa yararlı bulunduğu herşeyi tebliğ edebilir. Pek tabii, bu arada, sizin bahsettiğiniz eski san'at eserlerini ve hazinelerini de söyleyebilir.

5 — Hayvan ve bitki ruhlarından tebliğ olunamaz. Zira insanlık mertebesindeki ruh ile hayvan veya bitki mertebesindeki ruh arasında derin tekâmül farkı mevcuttur. Bu fark tesir alış-verişini engeller. Anlaşma imkânı ortadan kalkar. Biri çok ince, diğeri ona nazaran çok kaba tesirler içindedir. Ahenk kurulamaz.

6 — Ruhlar, bedensiz halde iken, cinsiyete sahip değildir. Yemez ve içmezler. Çocuk ruhlar sözü, bizlerin anlamamız için kullanılır. Daha ziyade yer yüzüne inmeğe hazırlanan kendini böyle gören varlıklar işaret edilmek istenmiştir.

Selâmlar ve sevgiler.

«İki şey vardır ki ruhu daima yeniden doğan bir hayranlık ve sevgi ile doldurur; hem de zihnin çok düşünmesi, kendini onlara vermesi nispetinde gelişir. O iki şey: Üstümüzdeki yıldızlı gök ile içimizdeki Ahlâk Kanunudur.»

— I. Kant —

«Hakiki ibadet... insanlığa hizmet etmektir.»

— Auguste Comte —